

JĀCĪNĀS KĀ VĒL NEKAD!

SARUNA AR LNF PRIEKŠSĒDĒTĀJU AIVARU GARDU

16. MARTS – VISU LATVIEŠU PROTESTA DIENA

DDD: Tuvojās 16.marts. Valsts prezidente ir izteikusies, ka Latvijas patrioti būs tie, kas sēdēs mājās, nevis ies gājienā...

Aivars Garda: Vairai Viķei-Freibergai jau sen nav tiesības par tādām tēmām vispār izteikties. Pēdējo reizi viņa zaudēja visas savas tiesības reizē ar nodevīgo aicinājumu atdot Abreni. Es uzskatu, ka šādi prezidente ir pārkāpusi Krimināllikumu, Satversmi, – un viņa vēl noteiks, kurš ir un kurš nav patriots?! Cienījamie lasītāji, pasmiesimies viņai seļā!

16.martā visi iesim gājienā, ja tas notiks! Domāju, ka arī daži Saeimas deputāti varētu to organizēt. Pat tad, ja prezidente piepeši visus aicinātu kopīgi braukt uz Lesteni un pati arī tur dotos, lai tikai neviens neietu gājienā, tik un tā viņa nav jāņem vērā un nav jāklausa. Vispār tādus valsts vadītājus, kādi ir mūsējie, Krievijā tauta gluži vienkārši pasūtītu “uz trim burtiem”.

DDD: Kāda ir 16.marta gājiena patiesā nozīme?

A.G.: Mums visiem ir jāsaprot, ka 16.marts nav tikai leģionāru piemiņas diena, kurā aiziet uz kapiem un nolikt ziedus. Protams, no sirmajiem vīriem mēs nevaram prasīt, lai viņi ziemas salā puskaili, kā jaunie puisi no “Visu Latvijai!”, protestētu pret Abrenes atdošanu, bet 16.martā mēs vēlamies redzēt bijušos varoņus – leģionārus parādam drosmi, svinīgi aizējot līdz Brīvības piemineklim. Mums ir tiesības to pieprasīt no leģionāriem, jo tam nepieciešama tikai garīgā drosmē, nevis fiziskā izturība un spēks. Okupantu jeb kolonistu armijas karavīri 9.maijā ļoti braši iet pie

sava pieminekļa un no tā nebaidās. Tomēr, ja leģionāri paši neiet gājienā un mudina to nedarīt arī citiem, tad mums nav jāklausa viņos. Jau sen 16.marts nav tikai leģionāru diena, bet gan visu latviešu protesta diena.

16.marts ir jāpārvērš par ikgadēju protesta akciju pret valsts varu, kas nav veikusi dekolonizāciju un deokupāciju – nav atguvusi Abreni, bet tagad to nodevīgi atdod Krievijai. Šādas

“Lai katrs nodevējs tagad sāk vērot savu dzīvi!”

nodevīgas valsts varas istā vieta nākotnē būs vēstures mēslainē, un mums tā ir jāparāda jau tagad. Iekams pasaulē, tostarp arī Latvijā, vēl nav sākušies Apvērsuma notikumi, par kuriem runā Svētie Raksti, pie varas esošajiem neliēšiem mums ir jāparāda viņu istā vieta un jāpiespiež viņus pildīt tautas gribu. Mums ir jāliek saprast viņiem, ka protestēsīm tik ilgi, kamēr netiks veikta dekolonizācija un mainīts lēmums atdot Abreni.

DDD: Vai piekrtāt, ka latviešu leģionāriem šobrīd vajadzīga lielāka drosmē nekā bijušajiem padomju karavīriem, kuru svētkus pie viņu Uzvaras pieminekļa būtībā atbalsta mūsu valsts vara?

A.G.: Jā, protams, tam ir jāpiekrt. Latviešu sirmajiem vīriem ir jāparāda lielāka drosmē, jo mūsu neliētīgā vara dara pāri tieši latviešiem, rupji ignorējot mūsu tiesības un nesaudzējot nacionālās jūtas, intereses un vajadzības. Tādēļ šobrīd ir jāprotestē kā vēl nekad! Katru dienu protestiem ir jāpieaug.

DDD: Nereti esam dzirdējuši, ka tos, kas 16.martā iet gājienā, apsaukū par fašistiem. Jūs pats sevi uzskatāt

par antifašistu, tomēr 16.martā arī iesit pie Brīvības pieminekļa. Kādēļ tā?

A.G.: Vēlreiz jāsaka: ja mēs būtu krievi, tad tādus, kas mūs apsaukū par fašistiem, mēs gluži vienkārši pasūtītu “uz trim burtiem”. Tā kā mēs neesam krievi, tad izteikšos citādi.

Protams, mums nav nekāda sakara ar fašismu. Mēs cīnāmies par savas tautas svēto atbrīvošanos no kolonistiem. Fašisma, nacisma elements būtu tad, ja mēs tagad ietu iekarot visu pasauli – sākumā Krieviju, tad Eiropu un Ameriku – zem lozunga “Lettland, Lettland über alles!” jeb “Latvija, Latvija pāri visam!”, un visur, kur mēs ietu, latviešu valoda kļūtu par valsts valodu, utt. Lūk, tas būtu latviešu fašisms vai nacisms. Bet tāda, protams, latviešiem nav.

DDD: Jāteic, ka kolonisti gan šeit uzvedas kā fašisti. Jūs tātad esat antifašists, jo cīnāties pret fašismu?

A.G.: Jā. Tie, kuri ģērbjas stripainās drēbēs un traucē latviešu gājienam 16.martā, nav antifašisti, bet gan fašisti. Ari valsts vara, vērsoties pret mums, atbalsta fašismu. Vārdnīcas teikts, ka fašisms ir lielnāciju galēja šovinisma pakāpe. Tātad pret latviešiem tiek vērst fašisms, tādēļ Latvijas Nacionālā fronte ir antifašistiska organizācija, kura negrib pieļaut savas tautas bojāeju savā zemē. Fašisti ir Latvijā valdošie politiķi un tie, kuriem viņi kalpo.

BUMERANGS JAU GRIEZAS ATPAKĀJ

DDD: Pagājušajā nedēļā Ventspilī kādā restorānā tika aizturēts “Ventspils nāf-tas” padomes priekšsēdētājs Mamerts Vaivads – Aivaram Lembergam tuvu stāvošs cilvēks. Kā jūs komentētu šo gadījumu?

Aivars Garda: Lembergs savus vēlētajus, kuri balsoja par ZZS, ir piekrāpis, jo pirms vēlēšanām viņš un ZZS teica, ka Abreni neatdos. Bet tagad ZZS izdārīja gluži pretējo.

Šajā sakarā, vērojot visus notikumus, kas saistās ar Lemberga lietu, jāsecina, ka ļoti uzskatāmi var redzēt, kā darbojas, tā saucamais, Kosmiskais Cēlonības un Seku likums – katrs cēlonis rada sekas. Lembergs kā “oligarhs” stāv aiz ZZS. Pašreiz Saeimas ZZS frakcijas negatīvais balsojums par Abrenes atdošanu kā bumerangs ir pavērsies pret viņa biznesa partneriem – gaišā dienas laikā restorānā apcietina Mamertu Vaivadu. Tas nozīmē, ka karma ir panākusi Lembergu. Tagad šis jau ir kā brīdinājums: vispirms saņem sodu viņa tu-

“16.marts ir jāpārvērš par ikgadēju protesta akciju pret valsts varu, kas nav veikusi dekolonizāciju un deokupāciju – nav atguvusi Abreni, bet tagad to nodevīgi atdod Krievijai.”

vākie, tad to saņems arī viņš pats – protams, gadījumā, ja ir patiesi vainīgs. Stāvot aiz partijas, kura veic balsojumu pret Latvijas tautas un valsts interesēm, Lembergs izdārīja milzīgu Cēlonības un Seku likuma pārkāpumu. Šāda rīcība ir ārkārtīgi nepareiza, un tā nevar palikt bez negatīvām sekām tās veicējiem. Protams, es pieļauju, ka, ja Lembergs ir patiesām vainīgs izvirzītājās apsūdzībās, tad viņa pretinieki šobrīd veic spēli un šantāžu: ja balsos par Abrenes atdošanu, prokuratūra nenāks tevi pārbaudīt. Savā starpā visi šie politiķi darbojas kā bandīti.

Aivara Gardas saruna ar policistiem Kaļķu un Kungu ielu krustojumā, 2006.gada 16.martā

DDD: Vienīgais, kā Lembergs var mazināt sliktas sekas, ir tagad darīt labu?

A.G.: Tas ir viņa un katra cilvēka vienīgais ceļš, jo Augstākais atpakaļsitiens ir neizbēgams, ja rīkojies negodīgi. Karmas likums attiecas uz visiem: gan uz Tautas partiju, gan uz Lembergu un ZZS, u.c. Nevis Dievs kādu soda, bet cilvēks

Putinam un “Visu Latvijai!” viru akciju?

Aivars Garda: Es domāju, ka visi ir pārliecināti, ka prezidenta Putina tautiešu repatriācijas programma, viņa izteikumi Indijas televīzijas kanālam “Doordarshan” un “Visu Latvijai!” akcija ir vērtējami pozitīvi. Tātad mums viņi ir jāatbalsta viņu pozitīvajos centienos. Ja Krievija grib kļūt par superlielvalsti, kuru atzīst visa pasaule, nevis tikai paši krievi, tad visai sabiedrībai ir jāatbalsta Putina pozitīvie centieni. Krievija tad kļūs par jauna tipa superlielvalsti, kura darbosies pēc taisnīguma principiem, nevis, kā mēs esam pieraduši uzskatīt, – “ja ir spēks, tad ir vara”. Ja Putins un Krievija negrib zaudēt savu pašcieņu, tad darbiem ir jāatbilst vārdiem. Zināmā mērā Vladimirs Putins ar saviem vārdiem ir licis kīlā savu un Krievijas Federācijas godu. Tas ir pozitīvi. Līdzīgi “Visu Latvijai!” vīri ar savu rīcību ir likuši kīlā savu personisko un organizācijas godu. Tas jāsaprot tā, ka visi tagad no viņiem gaidīs tikai varonīgu rīcību. Ja viņi tā rīkosies, tad viss būs kārtībā, ja nē, tad cilvēki izteiks nopelnumus. Varonība ir īpašība, kurai nepieciešama pastāvība, cilvēkam ir jābūt varonīgam vienmēr. ❖

Intervēja Līga Muzikante

ANTIFAŠISTU KONFERENCE

1. lpp.

“Ja kāds darba kolēģis jums lūdz nesaukt viņu par čurku, jo viņam tas nepatīk, jūs taču to pārtraucat,” ievadot konferenci, sacīja viens no tās organizētājiem Josifs Korens. “Bet šodien, ja ebreji teic, ka vārds “žids” viņiem ir apvainojošs, izvērsas diskusija, ka latvieši tieši tā sauc ebrejus, kaut arī viņiem tas nepatīk.”

Uz šo Josifa Korena neveiksmīgo repliku Aivars Garda konferencē atbildēja:

“Kādas nācijas pārstāvi – ne latvieti, ne žīdu – nedrīkst apsaukt par čurku. Bet latviešu valodā “žids” ir literārs vārds. Tāpat arī “krievs” latviešu valodā ir literārs vārds. Ja krievi pēkšņi sāktu aizrādīt, ka viņiem nepatīk, ka mēs tos uzrunājam par krieviem, tad tā būtu viņu problēma,

– tā mēs viņiem atbildētu.”

Turpinājumā LNF priekšsēdētājs sacīja: “Latvija nav caurstaigājamā sēta, bet gan latviešu tautas valsts, kas dibināta, lai koptu un aizsargātu latviešu tautas va-

Centrā – viens no konferences organizatoriem Josifs Korens

lodu un kultūru. Pārējo tautu pārstāvji šeit dzīvo kā mūsu viesi. Mēs viņus pieņemam, bet viņiem ir jāpieņem

mūsu kārtība un kultūra. Šiem citu tautību pārstāvjiem, kas šeit dzīvo, izņemot liviem un čigāniem, ir cita etniskā dzimtene. Ja viņiem kaut kas nepatīk šeit, Latvijā, tie var doties uz savu etnisko dzimteni.

Domāju, ka mani aicināja uz šo konferenci, lai man pastāstītu, ka ksenofobija, rasisms, fašisms izpaužas no latviešu puses. Bet es jau ilgu laiku pētu šos jautājumus, tādēļ teikšu, ka no latviešu pus-

es nenāk šīs problēmas – ne ksenofobija, rasisms, ne fašisms. Bet pret latviešu tautu tiek īstenots antilativis-

kums pat valsts mērogā. Būtibā tas tiek darīts ar lieliem krievu šovinisma un diemžēl arī cionisma palīdzību. Tas izpaužas kā latviešiem uzspiestā vaina par holokausta noziegumiem, kuros neesam vainīgi, un to mēs jums pierādām simtreiz, bet jūs tāpat mums neticat. Bet es gan kā Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētājs, gan kā latvietis varu teikt, ka mēs, latvieši, Latvijā jūtamies slikti. Krievu valoda pārņem līderpozīciju, un latviešu valoda krievu valodai zaudē. Es, piemēram, dzīvoju mājā, kurā no trīsdesmit sešiem dzīvokļiem tikai kādi seši ir latviešu, pārēji sveštautietieši dzīvokļi. Parasti sveštautietieši piespiež runāt krievu valodā, jo PSRS nacionālā ideoloģija bija lielkrievu šovinizms – tas ir tas pats krievu fašisms. No vārdnīcas izriet, ka nacisms ir vācu šovinizms, cionisms – žīdu šovinizms, utt.

Iepriekšējie runātāji piešķārās jautājumam par 16.martu. Gribu aicināt klātesošos, un pasakiet arī visiem pārējiem, ka mēs šo dienu uzskatām par latviešu tautas protesta dienu pret mūsu valdošo varu, tādēļ – nejaucieties iekšā! Mēs protestējam pret to, ka vēl nav veikta dekolonizācija, Latvijā nav atjaunots taisnīgums, un šī problēma nekādā gadījumā nav saistīta ar fašismu.

Attiecībā uz Uzvaras pieminekli. Viesi no Igaunijas stāstīja, ka ir pacēlušies šī problēma. Es arī uzrakstīju vēstuli, ka Uzvaras piemineklis Rīgā ir jānojauc. Tomēr kā organizācija pieprasām! Bet es vienlaikus pasaku arī jums, ka tad, kad šis piemineklis būs nojaukts, es pats vērsīšos ar lūgumu pie latviešu tautas, lai mēs paši uzcelām pieminekli, lai pateiktu paldies tiem krievu karavīriem, kuri atbrīvoja Latviju no fašisma. Tad tas būs mūsu piemineklis, un mēs pie tā iesim godāt kritušos. Bet šis piemineklis mūs aizvaino! Tas ir uzvaras piemineklis pār mums, latviešiem.”

Pēc pasākuma Aivars Garda laikrakstam “DDD” atzina, ka pasākums bija ļoti noorganizēts. “Vienīgais iebildums būtu, ka konference bija mērķēta uz to, lai mūs, latviešus, pamācītu. Tas ir šo cittautiešu trūkums, ja viņi iedomājas, ka var mūs mācīt un noteikt, kā mums Latvijā dzīvot. Tomēr, ja mēs izturēsimies ar pašcieņu, es ceru, viņiem ātri šis netikums pāries.

Atzinību pelna tas, ka katram tika dots vārds un iespēja izteikties. Viens puisis runāja ļoti negatīvi par žīdiem un čigāniem. Viņa teiktajam es nevaru piekrist, tomēr organizētāji atļāva puisim runāt. Rīgas domes deputāts Viktors Gluhovs no “Saskaņas centra” pat jautāja konferences vadītājiem, vai būtu jāziņo par šo jauno cilvēku Drošības policijai? Bet viens no organizētājiem Josifs Korens kategoriski iebilda, sacīdams, ka ir pateicīgs visiem, kuri atnākuši un nav kautrējušies atklāti izteikt savu viedokli.” ❖

NUMURA JAUTĀJUMS

16. MARTĀ JĀIET GĀJIENĀ!

Jānis Ziverts,
LNF biedrs,
zemessargs Ventspilī:

Prezidente nav mūsu prezidente. Viņa ir internacionāliste, kurai nospļauties par latviešu tautu. Tik klaji viņa pierādījusi savu anti-latviskumu, ka ne par ko vairs nav jābrīnās. Par viņas sadarbošanos ar kādreizējo čeku, par ko "DDD" rakstīja arī politiski represētais godājamais Lotārs Stūres kungs, dzirdēts jau ne vienu reizi vien. Un tādēļ par mūsu, t.s., prezidentes attieksmi pret latviešu cīnītājiem – leģionāriem – nebrīnos. 16. martā latviešiem ir jāiet gājienā uz Brīvības pieminekli! Ari es ietu, ja būtu Rīgā, – mans tēvs arī cīnījās 19. divīzijā, bet veselības stāvoklis šobrīd liedz man uzņemties tādu braucienu. Mums nav jādodas uz Lesteni – latviešu brīvības cīnītāji ir pelnījuši, ka godinām viņus pie Brīvības pieminekļa, kurš celts par mūsu senču saziēdoto naudu un ir latviešu tautas īpašums. Lai kauc vilki – par to nav jāuztraucas! Bet latvieši, diemžēl ir nuņķas un glēvuļi. Vai tad Rīgā trūkst latviešu, kam iziet gājienā? Būtu istā reize, lai masveidā izteiktu protestu pret Abrenes atdošanu, jo mūsu senči cīnījās un savas dzīvības atdeva par ikvienu savas Tēvzemes stūrīti.

Leons Laitāns,
Zemnieks:

Latviešu leģionāri, aizstāvēt Tēvzemi pret sarkano armiju, palika neuzvarēti līdz kara beigām un daudzi turpināja cīņu nacionālās pretošanās kustības rindās. Latviešu leģionāri kategoriski atteicās piedalīties karadarbībā pret Rietumu sabiedrotajiem. Viņi bija starp tiem, kuriem uzticēja Nirnbergas tiesas apsargāšanu. Vairas Viķes-Freibergas virsuzdevumos jūtama šovinistisku, komunistisku noskaņotību padomdevēju ietekme – aizmirst vēstures patiesības un manipulēt ar tautas apziņu. Domājot par latviešu leģi-

onāriem, jāatceras Šarla de Golla teiciens: "Tautas diženums izpaužas tajā, kā tā izturas pret saviem karu zaudējušajiem karavīriem." 16.martā nekādā gadījumā nevajag palikt mājās! Jābūt pie Brīvības pieminekļa, arī Lestēnē, lai ar savu klātbūtni ne tikai godinātu leģionārus, kuri savā laikā cīnījās pret padomju okupāciju, bet arī paustu savu nosodījumu pašreizējai varai, kura nav likvidējusi okupācijas sekas, gluži pretēji – tās atbalsta un nostiprina.

Miervaldis Rudēvics,
Ventspilnieks:

Nevar piekrist prezidentei, bet būtu jānodod jautājums, vai viņa ir pelnījusi dzīvokli par 400 tūkstošiem latu? Kas tad, viņas prāt, ir patriotisms, ja ne savu brīvības cīnītāju godināšana? Jāapšaubā tieši viņas patriotisms – atdot daļu Tēvzemes nav patriotisma izpausme. Japānas premjerministrs ceļ kājas savu tautu un visu pasauli, lai aizstāvētu savas Kuriļu salas. Lūk, tas ir patriotisms! Vai tad mūsu patriotismam būtu jāatšķiras no citu tautu patriotisma? Ir noteikti jāiet gājienā pie Brīvības pieminekļa godināt leģionārus un protestēt pret Abrenes atdošanu. Žēl tikai, ka "Visu Latvijai!" pēc tik varonīgas rīcības, kad puskaili 20 grādu salā protestēja pret nodevīgā robežlīguma pieņemšanu pie Saeimas, 16. martā grib pāiet malā. Manuprāt, tas nav pareizi. Noteikti vajadzētu 16. martā iet gājienā uz Brīvības pieminekli, lai turpinātu cīņu.

Georgs Drēviņš,
Pensionārs Bērzē,
represētais:

Mani kādreiz šava un spīdzināja, lai panāktu atzišanos par neesošiem noziegumiem. Rakstīju patreiz Kosiņam, un viņš ir nostājies manā, nevis to salašņu pusē. Taču Valsts prezidente šodien nav manā, bet iekļideņu pusē, un man nez kāpēc jāmaksā, lai viņa bezjēdzīgi braukātu pa pasauli. Lai prezidente runā ko grib, bet 16. martā ir jāiet gājienā uz Brīvības pieminekli godināt mūsu cīnītājus un jāprotestē būtu ne vien pret Abrenes atdošanu, bet pret visām noziedzībām, kas pazudina latviešu tautu. Kāpēc latviešu valsts nevar uzvarēt? Tāpēc, ka klanās visiem, bet es neklanījos un allaž uzvarēju. Tautai vajadzētu drosmīgi celties kājās, lai izcīnītu savas tiesības. Bet latvieši Amerikā šodien ir tie paši, kas okupanti pie mums.

Marija Zālīte,
Represētā,
pensionāre Ventspilī:

Obligāti ir jāiet gājienā uz Brīvības pieminekli 16. martā! Kas tad cits godinās savu varoņus, ja ne tauta.

Prezidentei, protams, latviešu tauta un Tēvzeme ir "pie kājas", bet latviešiem toties jāprotestē pret savas zemes atdošanu Krievijai un jāpieprasa turēt godā savus cīnītājus par Latvijas brīvību. Neviens cits mūsu vietā to nedarīs.

Aivars Prūsis,
Helsinki-86 dalībnieks:

Uzskatu, ka Vaira Viķes-Freiberga kā prezidente jau sen nodevusi Latviju un tās tautu, kalpojot ar sirdi un dvēseli tiem, kuriem bija, ir un būs dzīvnieciskais naids pret vienkāršo Latvijas tautu un pret tiem, kuri ar ieročiem rokās stājas pretim okupantu slepkavām. Ja godīgi, mani pat nepārsteidza Viķes-Freibergas paziņojums sakarā ar 16.marta piemiņas dienu. Domāju, viņai pat nebija izvēles nākt klajā ar citiem paziņojumiem. Kaut kur zemapziņā pat jūtu līdzīgu šim sievišķim un izsaku dziļu līdzjūtību, jo kangara darbs nav no tiem vieglākajiem!

16.martā patrioti nedrīkst sēdēt mājās – visiem jāiet pie Brīvības pieminekļa un jāpiemin varoņi, neskatoties uz prezidentes izteicieniem un aicinājumiem! Tā ir mūsu visu vēsture, bet bez vēstures, vai to noliedzot, nebūs un nepastāvēs VALSTS! Abrene bija, ir un būs mūsu. 16.martā to vēlreiz apliecināsim!

Vilhelms Klincāns,
LNF biedrs, izgudrotājs:

Tuvojas 16.marts – vieniem (kangariem, glēvuļiem, civilokupantiem latviskuma nīdējiem un muļķiem) gada briesmīgākā diena, otriem – nācījas pašcieņas, varoņu godināšanas un tautas vienotības diena. Tautieši, kam vēl saglabājusies mīlestība pret savu Dzimteni un tautas varoņiem, ies pie Brīvības pieminekļa ar ziediem. Savukārt ne viens vien pārbijies "tautas kalps", lai pārdzi-votu šo dienu, muks uz ār-

zemēm vai kur citur paslēpsies. Vienaldzīgie sēdēs mājās vai tērēs dzeltinošo "točku" precī.

Latviešu tauta starp tautām var lepoties ar nepārstāvētiem karavīriem – īpaši ar strēlniekiem un leģionāriem. Leģionāru nīdējiem vai nezinišiem atgādināšu informāciju no dažiem nopietniem avotiem: 2002.gada 9.martā Latvijas Radio A.Skalberga intervijā rakstnieks un leģionārs Oskars Perro sacīja: "Nācija saglabāja savu cīņu un godu, pateicoties leģionāriem. Viņi bija jauni, blondi, varonīgi, tie pasaulei rādīja neredzētu varonību." Pulkvedis Vintons no ASV kara akadēmijas saka: "To, ko veica leģionāri, nav iespējams ar prātu aptvert." 2002.gada 29.martā TV pārraidē "Laiks vīriem" rakstnieks Silamiķelis intervijā saka: "Pulkvedis Ojārs Ozols amerikāņu slepenā izlūkdienesta arhīva materiālos atrada informāciju, ka 19.latviešu leģiona SS divīzija ir visvairāk apbalvotā divīzija visā vācu armijā. Pedēji kaujas un kara diena Eiropā bija 7.maijā, Kurzemē, 19.latviešu leģiona divīzijas sektorā. Nākošā dienā lielvaru vienošanās rezultātā tika dota kapitulācijas pavēle. Leģionārus kaujās uzvarēt nevarēja pat ar milzīgu spēku." Latvijas Radio 1 2004.gada 15.maijā – intervija Zantes Kurzemes cietokšņa muzejā: "Dzīvā spēka zaudējumi Kurzes cietoksnī bija viens pret piecpadsmit. Kara tehnikai viens pret desmit par sliktu krieviem." Pēc kapitulācijas daļa leģionāru

aizgāja mežos un turpināja cīņu. Neviens leģionārs nebija nacistiskās partijas biedrs un necīnījās par Hitlera idejām un žīdus nešāva. Viņi cīnījās pret komunistu varas un Baigā gada atgriešanos Latvijā.

Kara beigās 15. Latviešu leģiona divīzija pulkveža V.Januma vadībā padevās angļu-amerikāņu karaspēkam. No šīs divīzijas leģionāriem īpaši saformētajai rotai tika uzticēts apsargāt Nirnbergas kara tribunālu, kur tika tiesāti nacistiskie noziedznieki. Nu kur vēl lielāku uzticēšanos un pagodinājumu leģionāriem!? Tas ļoti nepatika PSRS pusei.

Žēl, ka prezidente un citas varas gaitēņu gara niecības atļaujas neatdot godu šiem varoņiem. Toties VV-F izrāda īpašas rūpes par noziedznieku sadzīvi un vēl caur restēm "zekam" uzprasa, vai tas viņu pazīst? "Zeks" priecīgi apstiprina, ka pazīstot. Kā saka: tāds tādu pazīst no pirmā acu skatiena. Kad glauņa dāma par valsts nodevību un Satversmes ignorēšanu pārvāksies atlikušo mūžu pavadīt uz jau aprakstītajām telpām, tad ar "zekiem" aprunāties varēs vēl sirsnīgāk. Cerams, ka šo iestādi apskatīt nāks arī citi, kam spīd tāds pats liktenis. Ne VV-F, ne sešdesmit deviņiem ēzēlausaiņiem (-ēm), ne visu laiku dižakajam satiksmes ministram (pēc paša vārdiem) nerūp tas, ka vairāk kā divkārtšojās (janvārī 48) bojā gājušo skaits uz autoceļiem, kaut gan tieši Latvijā ir radīts un efektīvs projekts, kas krasi mazinātu šīs nelaimes. Mūsu Tēvzeme ir

pārvērsta par *gešeft* objektu. Neviens man neiestāstīs, ka tas netiek darīts naudas dēļ. Punduru stacija Balvu rajonā jau Krievijai pārdota. Ari Abrenes novadam *gešeft* spriedums valdībā jau parakstīts. Nu, kur vēl tālāk ļausimies!!! Varbūt 16.martā tautai vajadzētu pulcēties un pateikt beidzot savu vārdu nodevējiem?!!!

Ainis Sproģis,
LNF biedrs:

16.marts vairs nav tikai leģionāru diena – tā ir arī sava veida spīta un pretestības diena noziedzīgajam režīmam. Latvietim vairs nav kur atkāpties, tiek dāļāta Tēvzeme – mūsu svētā zeme, par kuru tik daudz asiņu liets.

Prezidentes izteikumi mani vairs nepārsteidz. 4.maija režīma pakalpiņi nūdien nav tie ļaudis, kurus latviešu tauta vēlētos redzēt pie Brīvības pieminekļa. Šo laupītāju vieta ar visu *patronesi* būtu Ingmāra Līdaka apartamentos, kurus pavisam nesen Vaira Viķes-Freiberga bija devusies jau apraudzīt. Lai kam ne bez iemesla... ❖

VĒSTULE

LIEKULĪBAS TIRGUS!

Šodien latviešu sabiedrība ir nonākusi trimdas un citu varu pakļautības apstākļos un tiek tik ļoti novājināta, ka pēc gadiem 20 tai draud pilnīga izžušana. Trimdas latvieši, atgriezušies Latvijā, necenšas kopt latvietību, to pierāda prezidentes un citu bijušo trimdas latviešu rīcība Latvijā. Nav tā garīgā spēka, pašapziņas un attīstības kultūrā, kāds sāka veidoties Ulmaļikos un sasniedza savus ziedu laikus.

Piemēram, "pašaieliedzīgie gaišās nākotnes celāji" kopā ar okupantiem ir alkātīgi mantrāuši, karjeristi, Dieva un viņa vārda apsmējēji, kas nekaunas baznīcā apzvērēt, ka cīnās par brīvību. Prezidentei vēl šodien nav kauns, ne goda jūta, lai noliektu galvu to viru priekšā, kuru aizsegā viņai izdevās emigrēt uz brīvajām zemēm. Varbūt es alojos, un viņa nav latvietie, bet gan žīdie, ja jau tik citīgi apmeklē sinagogas? Rodas jautājums, vai kritušie un nomocītie piedos? Tas attiecas arī uz pašreizējo valdību.

Demokrātija ir jēdziens par brīvību un tās problēmām tautas un valsts labā. Taču šodien "demokrātija" pieder valdošajai šķīrai, valdība uzurpē varu, dzenot tautu nabadzībā, kārtējo reizi iznīcinot veselu lauksaimniecības kultūru un cukura rūpnīcas. Kalviša sludinātie septiņi bagātie gadi ir kā slimā cilvēka murgi.

Runājot par Saeimu – ko tur esam ievēlējuši? Šodien parlaments komplektējas no *okupantiem, bumbu spārdītājiem, klavieru plinkšķinātājiem, bļautekļiem, visādām tautas atbirām, kuras deg zilās ugunīs*, – kur te var būt jēga par valsts vadīšanu? "Labs cilvēks" nav profesija – nepieciešama augstākā profesionālā izglītība, augsts intelekts un darba prasme. Deputātu partejiskums devalvē līdz nullei godīguma principus.

Kāda ir mūsu valdība, to redzējam 2006.gada 16.martā, kad Brīvības pieminekli apjoza ar metāla žogu. Nāk prātā pēckara gadi, kad ciemojos pie Jāņa Lūkasa Pārdaugavā – viņa vecāku mājīnā. Viņa māmuļi, ja jau tik citīgi apmeklē sinagogas? Rodas jautājums, vai kritušie un nomocītie piedos? Tas attiecas arī uz pašreizējo valdību.

izdarījām. Noliekot ziedus, brīdi pastāvējām un iegājām Vērmanes dārzā. Redzējam, no Bastejkalna nāk milicis. Piegājis pie pieminekļa, palūkojies uz ziediem, aizgāja atpakaļ. Tā es 1955.gada decembra pēdējās dienās, atgriežoties no armijas Tālajos Austrumos, noliku ziedus pie Brīvības pieminekļa. Tiesa, tie bija mākslīgie, jo sala dēļ dzīvo ziedu nebija. Man neviens to neliedza. Šķiet, šodien pašmāju čekisti pārspēj toreizējos, kā to redzējam 2006.gada 16.martā.

Kā Latvijā atbrīvosies no okupantiem, ja valdība un tās ierēdņi klanās un izdabā svešzemju migrantiem? Okupantus ar putām uz lūpām atbalsta Latvijā iebraukšie trimdas latvieši. Šos trimdas latviešus vajag aizdzīt Gulagā uz Noriņu, Magadanu, Dzerkazanu un citām vietām pie bada, sala, beztiesiskuma un nāves. Tad šie visgudrēji saprastu, kas ir okupants un kā pret viņiem izturēties. Sēdēt mīkstos krēslos mēģli, bet tas nebūs mūžīgi. Pienāks laiks, un tauta prasīs: kāpēc nodarījāt tik daudz ļauna tautai un valstij?!

Juris Sārnis
Siguldā

PIRMĀ ATKLĀTĀ

*Turpinājums no iepriekšējā numura
(sākums DDD Nr.22(122))*

Didzis Šmitiņš: Nu jā, es arī nesaprotu jūsu ekspertu atzinumu, tāpēc es saku to, jo viņš man nav saprotams, jo es neredzu, kur jums ir secinājumi, par ko jūs kurā brīdī... tāpēc es arī varbūt, es atvainojos, nepareizi...

Artūrs Kučs: Jo tas, ko jūs tikko...

Didzis Šmitiņš: ... es vienkārši nesaprotu šo jūsu dokumentu kā tādu, tāpēc es arī uzdošu šos jautājumus. Tā, labi, paldies.

Nākošais jautājums par nākošajām ekspertizēm. Jūs savā ekspertizē 2005.gada jūlijā, kur ir analizēts raksts, ko ir rakstījis apsūdzētais Garda avīzē "DDD", un jūs apgalvojat, ka raksta autors mēģina pretnostatīt latviešus pret nelatviešiem, uzskatīt, ka tā ir stratēģija. Tātad, pirmais, latvieši – pozitīvi; otrs, pārējie – negatīvi. Man tad jautājums būtu: bet kādā veidā tad jūs domājat, kā žurnālistam ir nepieciešams šo problēmu atspoguļot, ja ne kā pretnostatījumu?

Artūrs Kučs: Te jūs vairāk mazliet jautājumu par lingvistisko ekspertīzi – Kruka kungs var vairāk sniegt. Te ir runa tieši par to, kādā veidā tas tiek atspoguļots.

Didzis Šmitiņš: Nu jā, bet jūs esat arī parakstījis zem šī dokumenta.

Artūrs Kučs: Protams, bet es esmu parakstījis kā cilvēktiesību eksperts, šī bija kompleksā ekspertīze. Un es, protams, sniedzu savus atzinumus par to kompetenci, kur, kas ir, cilvēktiesībās.

Didzis Šmitiņš: Jūs sniedzāt atzinumu par rakstu kopumā.

Artūrs Kučs: Par rakstu kopumā, bet es, protams, sniedzu savas kompetences ietvaros.

Didzis Šmitiņš: Saprotu, jā, es mēģinu saprast. Tā. Tātad jūs man nevarēsiet arī paskaidrot 2005.gada 7.novembra ekspertīzi, kur ir paustas tādas domas, tādi vārdi kā "stratēģija", tādi vārdi kā "mikrostratēģija". Nu jā, lasot tādus vārdus man liekas, ka te ir kāda sazvērestība, ka te ir kāda sazvērestības teorija apakšā – ka apsūdzētie ir nu tik viltīgi nelieši bijuši, ka viņi ir veselu stratēģiju izveidojuši.

Zāle: Klausītāji smejas.

Artūrs Kučs: Par šiem lingvistiskajiem paņēmieniem jums noteikti...

Didzis Šmitiņš: Varbūt vēl viens jautājums par jūsu kā speciālista pieredzi, eksperta. Mans jau iepriekš pieminētais raksts vārda brīvības robežas, goda un cieņas aizskaršana, naida kurināšana. Un šeit sadaļā "atbildības veidi" 2.3. un 2.3.1. Krimināllikuma normu analīze jūs esat citējis, sekojošo rakstījis, ka cits būtisks apstāklis tiek minēts Krimināllikuma 78. panta redakcijā, konkrēti – nepieciešamība pierādīt tiešu nodomu.

Artūrs Kučs: Tieši tā.

Didzis Šmitiņš: Un tālāk jūs rakstāt – turklāt tiek uzsvērts, ka tiesību aizsardzības iestādes ir ļoti noteikušas augstu sliekšni tieša nodoma pierādīšanai. Nu tad, kā jūs domājat, mēs tagad samazināsim šo sliekšni? Nepierādīsim šo nodomu? Atteiksimies no noziedzīga nodarījuma subjektīvās puses? Uz to jūs aicināt?

Artūrs Kučs: Šinī gadījumā es nezinu... Tas attiecas uz ekspertīzi?

Didzis Šmitiņš: Nē, tas attiecas uz jūsu kā speciālista pieredzi, viedokli, jo tas veido to, ko jūs esat uzrakstījis.

Artūrs Kučs: Tas, ko es saku, šāda prasība... Analizējot tās lietas, kas Latvijā pedējos gados ir bijušas, mēs zinām statistiku, cik lietas ir ierosinātas, cik lietas ir...

Didzis Šmitiņš: Jūs gribat vairāk?

Artūrs Kučs: Es saku to, ka tas, ka Latvija ir parakstījusi ANO Starptautisko konvenciju, ka šī panta piemērošana nonāk pretrunā ar šīm starptautiskajām valsts saistībām.

Didzis Šmitiņš: Tātad jūs uzskatāt, ka žurnālisti un redaktori bija ieinteresēti rasu un nacionālā naida kurināšanā, par šīm visām trijām ekspertizēm?

Artūrs Kučs: Žurnālisti un redaktori.

Didzis Šmitiņš: Žurnālisti, apsūdzētie Garda un redaktore Muzikante?

Artūrs Kučs: Es devu atbildi par to, ka šīs publikācijas pauž neiecietības... tātad neiecietības kurina, šīs te pauž neiecietību.

Didzis Šmitiņš: Kā jums pašam liekas, tagad noklausoties arī visus tos jautājumus, ko uzdeva apsūdzētie un aizstāvība, vai jūsu zināšanu apjoms ir pietiekošs – vai bija pietiekošs, lai varētu piedalīties tādā ekspertīzē, sniegt savu viedokli?

Artūrs Kučs: Es domāju par konkrēto publikāciju saturu – noteikti.

Didzis Šmitiņš: Bet saistībā ar kādu jau... ar vienu jautājumu, es ceru.

Artūrs Kučs: Saistībā gan ar jautājumu par neiecietības, teiksim, saistībā ar...

Didzis Šmitiņš: Ar cilvēktiesībām?

Artūrs Kučs: Ar cilvēktiesībām, protams.

Didzis Šmitiņš: Bet par pārējiem jautājumiem, par starptautisko tiesību jautājumiem?

Artūrs Kučs: Es nedomāju, ka šeit starptautisko tiesību jautājumi, jo, nav jau strīds par to, vai bija vai nebija okupācija, par to var vai nevar diskutēt.

Didzis Šmitiņš: Godājama tiesa, paldies, man pagaidām nav vairs jautājumu.

Tiesa: Lūdzu, advokāte Krastiņai ir jautājumi?

Ilze Krastiņa: Jā, atļaujiet. Es sāksu ar jautājumu – par okupācijas faktu kā tā-

du strīda nav, tad ir tagad jautājums: kāpēc, ja ir okupācija atzīta, kāpēc būtu tagad jātiesā cilvēks par to, ka viņi vērs valsts sabiedrību, valsts vadību uz okupācijas seku likvidēšanu un sauc vārdus īstajos vārdos, sauc okupantus. Kāpēc?

Artūrs Kučs: Pirmkārt, es neuzskatu par to, ka kāds tiek nosaukts par okupantu... Šeit ir runa par to... par to būtu kādu jāsoda. Tas, ko es uzskatu, ka, ja šīs okupācijas sekas tiek aicinātas likvidēt, likvidēt prettiesiskā ceļā, teiksim ar, teiksim, izsakot draudus kādai personu grupai, vardarbību, tad es uzskatu, ka jā, tas ir...

Ilze Krastiņa: Ja tas tā būtu! Bet šajā lietā ir kādi pierādījumi?

Artūrs Kučs: Es uzskatu, ka ir. Minēju vairākus citākus.

Ilze Krastiņa: Sakiet, lūdzu, un ja būtu vārds minēts "migrants", nevis "okupants"?

Artūrs Kučs: Es uzsvēru, ka te nav runa par šo vārdu.

Ilze Krastiņa: Tātad nebūtu spēkā?

Artūrs Kučs: Par šiem citātiem, ko es minēju, es domāju, ka nē.

Ilze Krastiņa: Tagad man ir konkrēts jautājums attiecībā uz ekspertīzi – 7.februāra, 2005.gada. Sakiet, lūdzu, konkrēti nosauciet, kas bija jūsu izpētes objekti? Ko jums iedeva drošības policija?

Artūrs Kučs: Tie bija, tātad, šie laikraksti, kuros bija šīs publikācijas.

Ilze Krastiņa: Konkrēti nosauciet, kuri laikraksti?

Artūrs Kučs: Tātad "DDD" laikraksts Nr.20(68), 21(69).

Ilze Krastiņa: Tātad divi laikraksti.

Artūrs Kučs: Jā.

Ilze Krastiņa: Un viss? Un vairāk absolūti nekādu materiālu nebija?

Artūrs Kučs: Lēmums, kurā bija ekspertīzei nozīmētie jautājumi.

Ilze Krastiņa: Tātad tie ir lietas materiāli, kas ir tiesas priekšā divos sējumos, tie jums nav nekādā tikuši uzrādīti? Bet jums nebija... jums bija visas iespējas vēl līdz lietai iepazīties ar lietu kā ekspertam.

Artūrs Kučs: Principā es saprotu, ka to, ko es paidu ekspertīzē, es par to arī esmu šodien, teiksim, atbildīgs.

Ilze Krastiņa: Skaidrs, jūs neesat iepazinies. Tagad jautājums būs kā cilvēktiesību speciālistam. Sakiet, lūdzu, vai cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencija starptautisko līgumu izpratnē, tautas pamatbrīvību kopumā ietilpst cilvēktiesības saglabāt pamatnāciju no izmiršanas?

Artūrs Kučs: Ē, tātad... [pauze].

Ilze Krastiņa: Varbūt es nosaucu Ženēvas konvenciju, paktu par pilsoniskām un politiskām tiesībām, tad to aspektā, vai man kā cilvēkam, latvietim, vienai, vai es būtu citas tautības

pārstāvis, vai man ir tiesības, cilvēktiesības ar likumu aizsargātas, cinīties par savas nācijas neizmiršanu?

Artūrs Kučs: Ē, tiesiskajos ietvaros – protams, ir šādas tiesības.

Ilze Krastiņa: Tad man gribētos pajautāt jums, šie žurnālisti, konkrēti – Ilze Liepa –, ko viņa ir izdarījusi tādu, par ko viņa būtu krimināli sodāma, ar savām publikācijām vērsot sabiedrības uzmanību uz šo problēmu?

Artūrs Kučs: meklē dokumentos. Tas ir 21.numurs?

Ilze Krastiņa: Jā.

Artūrs Kučs: turpina meklēt dokumentos.

Zāle: neapmierināti sačukstas.

Ilze Krastiņa: Rakstā "Latviešiem jābūt saimniekiem" – intervija ar Ingmāru Lidaku.

Artūrs Kučs: ilgi meklē dokumentos.

Divdesmit pirmais? Nu, šinī gadījumā, tātad bija runa par šo, par vienu citātu. Šinī gadījumā...

Ilze Krastiņa:

Paskaidrojiet.

Artūrs Kučs:

Konkrēts citāts:

"Okupantus ar masu neizspiedisi.

Viņi šeit ir iesakņojušies, tu-

ras preti un vai-

rojas. Ja no zeme-

ņu dobes neizra-

vē nezāles, tad tā

aizaug un ražu

nedod. Varam jau

pārmest zemeņu

stādiem, ka tie

nevairojas un ne-

nomāc nezāles,

bet tas nebūtu

sevišķi saprātīgi,

vai ne? Mūsdien-

gā pasaulē, ja dabā

kāda sūga sāk

pārmākt pārējās,

tad cilvēki nāk

talkā un ierobe-

jo un/vai pārvieto

piemērotākos

apstākļos. Galvas-

pilsētā Rīgā latvie-

šu ir tikai ap

30% - tas ir ka-

tastrofāli maz,

te ir vajadzīga

iejaukšanās."

Ilze Krastiņa:

Tātad par

"okupantu", vār-

du mēs jau nos-

skaidrojam? Tur

nebūtu nekāda nozie-

guma sastāva?

Artūrs Kučs:

Jā.

Ilze Krastiņa:

Tālāk, šī

metafora attiecī-

bā uz zemeņ-

em, nezālēm?

Artūrs Kučs:

Sugām.

Ilze Krastiņa:

Sugām.

Šeit sarunājas,

kā jūs rev-

dzat, divi vides

aizsardzības

pārstāvji ar attiecīgām

izglītībām, biolo-

ģiskām un problē-

mām vides aiz-

sardzībā. Vai šeit

būtu saskatāms

kaut kāds aicinā-

jums uz nacionā-

lo naidu?

Artūrs Kučs:

Protams,

tiek runāts... tā

ir metafora. Un

tas, kā es to iz-

protu, ka šinī ga-

dījumā šīs kon-

krētās, teiksim,

kādas tautības

pārstāvji, teik-

sim tā, latviešiem,

teiksim... šie

salīdzinājumi,

bioloģiskie, kā

jūs sakāt...

Ilze Krastiņa:

Sakiet,

lūdzu, par kādu

nāciju te vēl

iet runa, kas tie

būtu domāti?

Pret kuriem tad

vērsts, kuri tad

tās nezāles ir?

Vai te ir piemi-

nēts kaut kas?

Krieviski runā-

jošie?

Artūrs Kučs: Šinī gadījumā...

Ilze Krastiņa: Poliski runājošie?

Artūrs Kučs: Nē, poliski runājošie nē, jūs to zināt labāk par mani.

Zāle: klausītāji smejas.

Ilze Krastiņa: Nē, nu nav tāda šeit norāde.

Artūrs Kučs: Šinī gadījumā iet runa par to, ka "okupantus ar masu neizspiedisi". Jautājums ir par to, kas tad tiek attiecināts, konkrētā gadījumā tiek sa- prasts ar vārdu "okupants".

Ilze Krastiņa: Nu jā.

Artūrs Kučs: Es nesaku par to, ka šī vārda lietošana kā tāda, es domāju, mēs labi apzināties...

Ilze Krastiņa: Nē, jūs saprotiet vienu, kas ir okupants, es varbūt otro, trešais – trešo, bet šeit jau mums vajag konkrēti. Šeit tiesai, taisot spriedumu, ir skaidri jānosaka: Ilze Lie-

– latviski var tulkot gan kā neiecietību, gan...

Ilze Krastiņa: Tad, lūdzu, sakiet, starp ko nesaticība, starp kādiem subjektiem?

Artūrs Kučs: Lai es varētu atbildēt konkrēti, tad man būtu jāpārlasa visu laikrakstu. Es nepārlasāju, jo nezināju, ka man būs jādod eksperta atzinums arī par šo. Bet, ja mēs runājam par okupantiem, tad mēs noskaidrojam jau iepriekš, ka mēs runājam par cilvēkiem, kas iebrāukuši Latvijā pēc 1940.gada 17.jūnija.

Ilze Krastiņa: Tātad jūs vienkārši konkrēti atbildēt uz to nevarat, jo jums nav priekšā, tā teikt, jūsu iepriekšējās izpētes materiāli? Nu tad sakiet, lūdzu, lai mums nebūtu jālauž tie šķēpi, lai būtu godīgi pateikts, ka, teiksim, attiecībā uz to ekspertīzi, kāda ir veikta, nav bijuši pietiekoši zināšanas jums un arī ko-

Advokāti: Ilze Krastiņa un Didzis Šmitiņš, atšķirībā no prokurores Ievas Garančas, skaidri saskatīja tā saucamo ekspertu absurdos secinājumus un tiesā to pārliecinoši pierādīja.

pa ir aicinājusi vai mudinājusi ienīst tādu un tādu okupantu, kurš ir pēc tautības tāds un tāds.

Artūrs Kučs: Konkrētā personu grupa mums ir ļoti labi identificējama. "Ienīst" tas jau nav... neiecietības kurināšana ir tā, ka var kurināt arī šīs grupas pārstāvjus neiecietību izraisīt. Un tas nav tā domāts...

Ilze Krastiņa: Tagad mēs nonāksim pie paša būtiskākā. Jūs visu laiku uzsverat, arī eksperta slēdzienā, ka tā ir neiecietība, neiecietība. Bet kriminālnoziedzuma sastāvs, 78.pantā paredzēta atbildība ir nevis par naidu, bet par nesaticību. Tad man ir jautājums, vai neiecietība un nesaticība ir viens un tas pats?

Artūrs Kučs: Konkrētajos apstākļos domāju, ka ne... ka jā.

Ilze Krastiņa: Kā?

Artūrs Kučs: Es domāju, ka tas rada nesaticību, šinī gadījumā, ē, latviešiem un šīs grupas pārstāvjiem, konkrētās cilvēku grupas pārstāvjiem.

Ilze Krastiņa: Ar ko jūs to varat motivēt? Varbūt ar pētījumiem, ka tie ir sinonīmi?

Artūrs Kučs: Nesaticība un neiecietība? Es saku, ka šīs konkrētās lietas apstākļos es to, teiksim... Vienkārši tas, ka, teiksim, starptautiskajos parasti ir šis vārds

lēgiem ne žurnālistikā, ne arī starptautiskajās tiesībās, kuri varētu veikt... un arī lingvistiskā. Es nezinu, arī vēl neesam noklausījušies jūsu kolēģi, lai mēs tiešām vienotos, vai jums būtu iebildumi atbalstīt mūsu priekšlikumu veikt komplekso ekspertīzi, pieaicināt jūsu acimredzot katedras, pazīstamo profesoru Fogaļa kungu, kurš... Kā jūs domājat, starptautiskajās tiesībās viņš ir liels speciālists universitātes apjomā, es saprotu, ka augstāka laika nav?

Artūrs Kučs: Es domāju, ja jūs runājat par... ja tiesa uzskata, ka šeit ir vajadzīga ekspertīze starptautiskajās tiesībās, teiksim, to es domāju var veikt, ja jūs uzskatāt, ka tas var mainīt lietas apstākļus, kas ir būtiski konkrētās lietas ietvaros.

Ilze Krastiņa: Būtiski kāpēc – tāpēc ka nozieguma apsūdzība ir tādā kategorijā, kur ir noziegumi pret cilvēci, mieru un genocīds, jūs saprotiet. Tas ietver starptautiskās tiesības. Te nav cilvēktiesību tādā apjomā, goda un cieņas, kā jūs esat publicējis, visu cieņu jums. Tas ir pavisam cits aspekts, ko mēs šodien skatām. Nav tik vienkārši par godu un cieņu. Arī žurnālista v

TIESA LATVIJĀ

tieks aizskarts ne tikai žurnālista brīvības ierobežojums, bet arī lasītāja tiesības iepazīties ar jebkuru žurnālista viedokli.

Artūrs Kučs: Nu, tas, ko es teicu iepriekš, ka es uzskatu – jā, par šiem jautājumiem, protams, var brīvi diskutēt, un šeit nav ierobežojuma runāt par okupāciju, par deokupācijas, teiksim, mehānismiem. Bet, tajā brīdī, kad šī diskusija aiziet uz aicinājumiem ierobežot citu cilvēku pamattiesības, tas ir vārda brīvības pārkāpums. Vai nu šīs konkrētas metaforas ir... jūs viņas interpretējat savādāk...

Ilze Krastiņa: Nē, nu es esmu arī pateicīga par to jūsu atbildi, ka cilvēktiesībām... cilvēkam ir tiesības rūpēties par savas nācijas saglabāšanu. Tās arī tiek aizsargātas. Kā mēs viņu izpaužam – viens savādāk, cits klusē, raud katru vakaru, bet cits drosmīgi ņem un publicē, un aicina sabiedrību par to domāt.

Artūrs Kučs: Es domāju, ka tas ir ļoti labi, ka tas tiek darīts, bet jautājums jau ir par to, es saku, lai mēs runātu par deokupāciju, deokupācijas sekām, mums ir jāsauc citas grupas cilvēki par sociāliem hibrīdiem, par vēža šūnām un tā? Vai, teiksim, šis diskurs nevar notikt ietvaros, kas nepārkāpj, teiksim, šo, šis te cilvēku tiesības?

Ilze Krastiņa: Tā ir, kā jūs sakāt, interpretācija. Bet redziet, ja jūs nācāt zālē, un pirmais jautājums, uz kuru jūs atbildējāt, uz prokurora jautājumu, vai jūs apstipriniet savu slēdzienu? Un jūs teicāt – es saskatu rasu pārkāpumu un otra... citas nācijas pārkāpumu vai aizskārumu. Tātad, vai te vispār var būt runa par rasu?

Artūrs Kučs: Tas ir atkal Latvijā... Tas, kā es saprotu šo jēdzienu, rasu pārkāpumu Latvijā var iztulkot šādi. Diskriminācijas izskausšanas konvencijā ar to tiek saprasta arī etniska izcelsme, arī ādas krāsa, tātad, tas netiek saistīts tikai ar cilvēka, teiksim, rasi tādā šaurā izpratnē.

Ilze Krastiņa: Es piekriktu, ka tad jābūt kaut kādam pamatojumam, saistībā ar šiem rakstiem, kāda rase tur ir aizskarta?

Artūrs Kučs: Šīnī gadījumā, nu, protams, man būtu grūti...

Zāle: klausītāji pauzē sašutumu.

Ilze Krastiņa: Nu jā, un pārkāpumu par citu nāciju – pār kuru? Pār krieviski runājošiem? Saprotiet, nu te ir jābūt tomēr konkrētībai, pār kuru nāciju šie latvieši ir stādījuši sevi augstāk?

Artūrs Kučs: Šajā gadījumā var runāt par cilvēkiem, kuru nacionālo izcelsmi... kuri ir iebraukuši Latvijā pēc 1940.gada. To mēs noskaidrojām, šī vārda "okupants" jēdzienu, kādā viņš tiek lietots.

Ilze Krastiņa: Jūs tā kā viņu pārstāvis, viņu advokāts izsakāt savu viedokli kā speciālists cilvēktiesību jomā. Bet vai konkrēti kāds no šiem cilvēkiem, vai no

grupām ir griežies par šo rakstu pie redaktora un teicis, ko jūs dariet? Vai griežies tiesā par goda aizskaršanu, ka man ir aizskarts?

Artūrs Kučs: Saprotu, ka

Tiesa pacietīgi noklausījās vairāku dienu garo ekspertu un liecinieku izjautāšanu, lai pieņemtu pamatotu lēmumu – nozīmēt jaunus ekspertus papildus ekspertīžu izdarīšanai.

ši lieta tika ierosināta pēc šo grupas cilvēku...

Ilze Krastiņa: Nu jā, Brandava kungs taču, manuprāt, ir latviski runājošs, un viņš ir, nekādā gadījumā nebūtu...

Artūrs Kučs: Tā ir otra lieta, tādā gadījumā, kas tika ierosināta...

Ilze Krastiņa: Brandava kunga ierosināta, no integrācijas ministrijas valsts sekretariāta. Brandava kungs nav nekādā ziņā... Viņš ir sargājošs integrācijas problēmu.

Artūrs Kučs: Es zinu, ka viena no šīm lietām tika ierosināta pēc Krievu biedrības Daugavpilī, tātad šī te ierosinājuma.

Ilze Krastiņa: Paldies, man vairāk nav jautājumu.

Tiesa: Vai būs papildjautājumi?

Prokurore: Nē, paldies.

Tiesa: Vēl kādam būs jautājumi? Apsūdzētie? Varam laist liecinieku projām?

Artūram Kučam ļauj atstāt tiesas zāli.

Tiesa: Eksperts, kurš bija – Kruks Sergejs? Man diemžēl jāatvainojas visiem lieciniekiem, kas netika nopratināti, un netiks acīmredzot. Ir pulksten pieci, un tas varētu ievilkties vēl uz ilgu laiku. Uz rītdienas pulksten trīspadsmitiem ekspertu varētu uzaicināt? Un lieciniekus Kiršteina kungu, Ziverti un Džaparovu? Ir tādi, ja? Vai jūs uz piektdienu varētu ierasties, pulksten desmitos?

Liecinieki apstiprina, ka varēs ierasties.

Tiesa: Paldies par izturību jums, un tad gaidīsim. Tiek taisīts pārtraukums līdz rītdienas plkst.13.00. Un arī piektdien, plkst.10.00 būs turpinājums.

Ceturtdiena, 21.09.06. Turpinās krimināllietas izskatīšana. Ierodoties tiesas ēkā, tiesājamie un viņu advokāti uzzina, ka trešais eksperts Sergejs Kruks, kurš vēl nav nopratināts un uz kuru Artūrs Kučs iepriekšējā dienā novēl visu vainu, jo pats nespēja atbildēt par savu tai-

sīto ekspertīzi, nav ieradies. Daudzie atbalstītāji vienprātīgi atzīst, ka Sergejs Kruks gluži vienkārši ir nobijies.

Tiesa: 2006.gada 21.sep-

tembrī plkst.13.15 krimināllietas izskatīšanu Līgas Muzikantes, Ilzes Liepas un Aivara Gardas apsūdzībā pēc Krimināllikuma 78.panta 1.daļas turpinās. Šodien uz tiesas sēdi tika aicināts apsūdzības liecinieks eksperts Sergejs Kruks, taču šorīt mēs saņemām no viņa iesniegumu, kurā viņš raksta, ka viņš ir slims ar gripu un ierasties nevarēs tiesā. Var atnākt jebkurā citā dienā.

Didzis Šmitiņš: Gripa ir 10 dienas kā minimums.

Tiesa: Jā. Ņemot vērā, ka ir nedaudz pajukusi tomēr tā sākotnēji noteiktā procesuālā pierādījumu pārbaudes kārtība, kā mēs noteicām, vai prokurorei nebūs iebildumu, ja šodien mēs varētu pāriet pie krimināllietas materiālu pārbaudes, respektīvi, kas ir...

Prokurore: Godātā tiesa, mēs ar cienjamiem advokātiem tikpat kā pirms tiesas arī apspriedāmies par šo jautājumu, vai tiešām mēs varbūt veltī netērētu laiku, par cik eksperts ir slims, un tas tomēr ir laikam attaisnojāšs iemesls, lai viņš neierastos tiesā. Tad varbūt tiešām mēs varētu pārbaudīt lietas materiālus, un tad jau lemt tālāk jautājumu, kā mēs... Jo mums ritā jebkura gadījumā ir liecinieki.

Tiesa: Jā, mēs varētu šodien, ja mēs paspējam, arī uzklauzit varbūt apsūdzētās personas?

Prokurore: Ja viņi piekriktis sniegt liecības, tad, protams, man nav iebildumu.

Tiesa: Jums nav iebildumu par šādu kārtību?

Prokurore: Man nav iebildumu. Katrā ziņā ar lietas materiāliem mēs noteikti varētu sākt. Tas, vai viņi sniegs liecības, tas jau

ir viņu pašu ziņā, es neiebilstu. Paldies!

Tiesa: Jā, paldies. Lūdzu, tad Līgas Muzikantes viedoklis kāds būtu?

Līga Muzikante: Godātā tiesa, vai varu apspriesties ar aizstāvību?

Tiesa: Jā, protams.

Līga Muzikante: Tātad es piekriktu izskatīt pierādījumus – pārbaudīt pierādījumus lietas materiālos. Bet atsakos sniegt liecības, pirms netiek nopratināts eksperts Kruks un liecinieki, kā arī izlemts jautājums par papildus ekspertīzes nozīmēšanu.

Tiesa: Paldies. Ilzes Liepas viedoklis šajā jautājumā?

Ilze Liepa: Godātā tiesa, es piekriktu lietas materiālu izskatīšanai, taču nepiekrītu manis nopratināšanai pirms liecinieku, eksperta nopratināšanas un izlemšanas par atkārtotas ekspertīzes nozīmēšanu.

Tiesa: Jā, paldies. Aivara Gardas viedoklis, lūdzu.

Aivars Garda: Es tieši tāpat.

Tiesa: Tas pats. Paldies. Līgas Muzikantes aizstāvja viedoklis šajā jautājumā.

Didzis Šmitiņš: Godātāma tiesa, es pilnībā atbalstu savu aizstāvamo Līgas Muzikantes un Aivara Gardas viedokli. Un lūdzu tiesu darīt tādā veidā, ka mēs tagad pārbaudām lietas materiālus saistībā ar apsūdzības līniju. Un jautājumu par Līgas Muzikantes un Aivara Gardas nopratināšanu tad atstājam tādā veidā, kā mēs jau sākumā vienojamies par tiesas izmeklēšanas gaitu, tas ir, kā likums arī paredz – pašas tiesas izmeklēšanas beigās.

Tiesa: Pēc aizstāvības liecinieku noklausīšanās.

Didzis Šmitiņš: Jā, jā, pēc...

Tiesa: Un arī pēc jautājuma par kompleksās ekspertīzes izlemšanas?

Didzis Šmitiņš: Jā, tieša, tāds būtu aizstāvības viedoklis.

Tiesa: Vai advokātei Krastiņai cits viedoklis?

Ilze Krastiņa: Advokātei Krastiņai nav cits viedoklis. [...]

Tiesa: Paldies. Tad tiesas kolēģija uzklauzīja procesa dalībnieku viedokli un apspriežoties nolēma pievienoties šobrīd gan prokurora, gan arī aizstāvības viedoklim – pārbaudīt krimināllietā esošos apsūdzības pierādījumus, uzklauzit rīt, 22.septembrī, aizstāvības lieciniekus, un tad lemt jautājumu. Jo apsūdzības liecinieks nebūs arī nākamnedēļ vesels. Un tikai pēc jautājuma par ekspertīzes nozīmēšanu vai nenozīmēšanu tad arī lemt par turpmāko krimināllietas gaitu. ♦

Turpinājums sekos

JAUNĀKAIS KRIMINĀLLIETĀ pret Aivaru Gardu, Līgu Muzikanti un Ilzi Liepu

19.februārī notika tiesas sēde, kurā tiesa nolēma pagarināt laiku, kādā veicamas papildus ekspertīzes, kuras lūdza izdarīt apsūdzētie.

3 GADI PĒC TERORAKTA

2004.gada 12.martā notika nežēlīgs terorakts – mēģinājums nogalināt Latvijas Nacionālās frontes priekšsēdētāju Aivaru Gardu. Ik gadu jautājam, vai, jūsuprāt, ir cerība, ka uzbrucējus un uzbrukuma pasūtītājus atradīs un sodīs. Diemžēl līdz šim piepildījušies mūsu lasītāju sliktākie minējumi, un lietā joprojām nav nekādu jaunumu. Vai varētu būt, ka valdošā režīma cīņa pret rasismu, centieni padarīt sabiedrību tolerantāku sevī iekļauj arī iespēju, ka visai drīz tomēr tiks atrasti noziedznieki, kuri mēģināja nogalināt Aivaru Gardu?

Teroristi, kuri mēģināja nogalināt Aivaru Gardu, pilnībā iznīcināja viņa automašīnu.

Aleksandrs Kiršteins,
8. Saeimas deputāts:

Tā ir utopiska cerība, jo diez vai sorosiešu aktīvistu būtu ieinteresēti politisku noziegumu atklāšanā, bet uzbrukums Aivaram Gardam bija tieši tāds ar visām no tā izrietošajām sekām.

Jānis Ziverts,
LNF biedrs, zemessargs:

(Smejas). Kas tad meklēs tos noziedzniekus!? Paši pasūta noziegumu un paši nu meklēs? Jau vairākkārt esmu teicis, ka šī nav latviešu valsts – šeit saimnieko visparastākie kriminālnoziedznieki. Latvija nu izslavēta kā prostitūtu valsts, un tā arī ir – šeit valda gan politiskā, gan kriminālā prostitūcija. Ar baltiem diegiem šūti noziedzīgā režīma pretlatviskie centieni, kā tas pierādās arī tiesā, kur par katru cenu pūlas nogremdēt "DDD" veidotājus. Bet Aivars Garda kungs, Līga Muzikante, Ilze Liepa un pārējie mūsu patrioti un viņu aizstāvji izrādās daudz gudrāki un garā spēcīgāki, jo viņi aizstāv patiesību. Skaidri redzams, kas te notiek.

Ojārs Stefans,
Latvijas Nacionālo partizānu apvienības valdes priekšsēdētājs:

Manuprāt, tā saucamā, "cīņa pret rasismu un tolerances veicināšana" nav nekas cits, kā **naida kurināšana pret latviešiem**, tādēļ nav vērts gaidīt, ka tās ietvaros tiks atrasti un sodīti tie, kuri organizēja noziegumu un uzbruka Aivaram Gardam. Tad jau drīzāk varam sagaidīt, ka zagļi paši pieteiksies policijā.

Aivars Prūsis,
Helsinki-86 dalībnieks:

Bez uzbrukuma Aivaram Gardam ar mērķi nogalināt brīvajā demokrātiskajā Latvijā jau ir izdarītas vairākas *spidošas*, politiski motivētas pasūtījuma slepkavības, kuras kā likums nekad netiek izmeklētas, lai atklātu un sodītu pasūtītāju, kā arī izpildītāju. Šādas pasūtījuma slepkavības tiek organizētas pašos augstākajos varas līmeņos. Starp citu, līdzīga lieta 1999.gadā tika noorganizēta arī pret mani ar vienu vienīgu mērķi – fiziski iznīcināt. Biju un esmu pilnīgi pārliecināts, ka tas viss tika darīts ar Latvijas augstāko amatpersonu svētību.

Georgs Drēviņš,
Pensionārs Bērzē, represētais:

Ja runājam par rasismu, tad tieši latvietis savā zemē šodien kļuvis par rasistu upuri, nevis otrādi. Bet, ja mums pārmet, ka neesam "toleranti" pret okupantiem, viņus šādi dēvējot, tad pārmaiņas pēc sauksim tos par kolonistiem – varu pierādīt, ka viņi ir visistākie mūsu zemes kolonisti.

► 6. lpp.

VĒSTULES

ATBALSTĪSIM VĀCU PATRIOTUS!

Pēdējā laikā pastiprinās uzbrukumi vācu patriotiem, vācu nacionālistiem. Sen zināms, ka pēc Otrā pasaules kara Vācija un vācieši ir smagi cietuši. Arvien paplašinās to cilvēku skaits, kurus soda par holokausta noliegšanu. Šis aplamais likums kļūst arvien izplatītāks un aptver jaunus valstis, kā, piemēram, nesen likumu, kas paredz sodu par holokausta noliegšanu, pieņēmusi Čehija. Amerika, kas sevi uzskata par demokrātijas citadeli, izdod cilvēkus cionistiem tiesāšanai tikai tāpēc, ka viņi netic holokausta apmēriem. Mēs zinām par rupjiem cilvēktiesību pārkāpumiem, kas vērsti pret Cindelu un Ērvingu.

Kas notiek Eiropas Savienībā? Kāpēc klusē valstis, kuras sevi uzskata par demokrātiskām? Kāpēc klusē Latvija, kura pati ir izjutusi netaisnību un okupācijas žņaugus? Ja tā turpināsies un neko nedarīsim, tad arī Latvija varam sagaidīt ko līdzīgu.

Latvijā bieži dzirdam runas par divām okupācijām – krievu un vācu. Krievija 1940.gadā brutāli, ar militāru spēku iebruka neatkarīgā Latvijā un likvidēja mūsu valsts pastāvēšanu. Sekoja represijas, masveida deportācijas uz Sibīrijas nāves nometnēm, latviešu patriotu slepkavības. Un tas notika it kā miera apstākļos – laikā, kad krievu okupantiem nekāda militāra bruņota pretestība netika izdarīta. Vācu armija 1941.gadā Latvijā ienāca kā atbrīvotāja, latviešu vairākums pēc krievu okupācijas, pēc Baigā gada izgāja ielās un sveica vācu karavīrus. 1.jūliju, kad vācu karavīri ienāca Rīgā, mēs nedrīkstam aizmirst. Protams, dažs labs komunisti un

krievu okupantu līdzskrējējs un rokaiža dabija ciest un tika sodīts, bet jāteic, ka tas bija taisnīgs sods par neģēlībām pret latviešu patriotiem Baigajā gadā. Bet to nevar salīdzināt ar krievu briesmu darbiem un čekas, kuru komandēja arī žids Šustins, šausmām.

Kad vācieši atbrīvoja Latviju, tas jau bija pasaules kara laiks ar kara laika likumiem, un Vācija gandrīz viena pati cīnījās pret boļševisma sērgu. Pasaules lielvaras – ASV, Anglija un Francija bija apvienojušās ar Staļina režīmu, un rezultātā pēc Otrā pasaules kara šī sērga pārņēma pusi Eiropas, un Latvija uz gandrīz 50 gadiem palika zem krievu okupācijas zābaka. Atcerēsimies, ka pēc Otrā pasaules kara PSRS pieprasīja rietumu lielvalstīm izdot trīs miljonus krievu, kuri bija atraduši patvērumu Vakareiropā. Rietumu lielvalstis šo komunistu prasību izpildīja, un izdotie nokļuva gulaga nāves nometnēs, vai viņiem piesprieda nāvesodu – kā ģenerālim Vlasovam.

Tagad mēs dzīvojam Eiropas Savienībā, taču tikai 15 gadus pēc neatkarības atjaunošanas Eiropas Savienība sāk runāt par Latvijas okupāciju, bet Krievija joprojām neatzīst mūsu valsts okupāciju un izliekas nezinām par Masļenku traģēdiju, kad tika nogalināti neatkarīgās Latvijas pilsoņi, un citiem komunistu briesmu darbiem. Tāpat Krievija negrib ne dzirdēt par Abrenes atdošanu Latvijai.

Mēs nedrīkstam ne brīdi, kad vācu patriotus vajā, palikt vienaldzīgi.

Kārlis Rebiņš
LNF atbalstītājs,
bijušais leģionārs

LATVIJU IZTIRGOT NEĻAUSIM!

Te nu ir kaut kāds absurda teātris. Liekas, Kalvītis kāds ļoti samaksājis, ja viņš cenšas “izsist” Krievijai tikamu robežlīgumu.

Kalvītis uzdodas par labo tēvu, kurš nodrošināšot Latvijas Republikas pēctecību, nošņāpjot tai gabaliņu no brīvības cīņās izkarotās austrumu teritorijas – Pietālavas (Abrenes) novada sešus pagastus, kuri Latvijai neesot vajadzīgi. Bet Krievijai ļoti vajadzīgi kā dzelzceļa mezgls, ar Pitalovu centrā!

Kaļūznis jau ir pasteidzies apsveikt Latviju ar “saprātīgo” lēmumu – atteikties no PSRS laikā Latvijai atņemtās pierobežas teritorijas. Latvijai, lūk, iesot secen nepārvaramās problēmas ar pārdesmit tūkstošiem Pitalovas iedzīvotājiem, kuri tur nomitināti uz Sibīriju izsūtīto Latvijas pilsoņu vietā un kuriem nez kādēļ būtu jādod Latvijas pilsonība.

Bet pēc robežlīguma noslēgšanas Krievijai Latvijai

nodrošināšot TĀDUS labumus – gandrīz vai paradīzi –, kādu pat pašiem Krievijai nav, kur nu vēl Pitalovā!

Šāda Kalviša nodevība nozīmētu ne tikai Pietālavas atdošanu Krievijai uz mūžīgiem laikiem, bet arī izgaistinātu pēdējās cerības uz tā arī nekad nesasniegto Baltijas valstu vienotību.

Kādēļ? Tādēļ, ka, pirmkārt, ne Igaunija, ne Lietuva negrasās pakļauties nekādam Krievijas spiedienam. Otrkārt, Igaunija un Lietuva redzētu, cik glēvuļīga ir Latvijas valdība – tādu par sabiedroto ne Igaunija, ne Lietuva turpmāk gan neizvēlētos.

Bet neviens – ne Kalvītis, ne arī kāds cits – nav pilnvarots izmainīt vai samazināt Latvijas Republikas robežas vai teritoriju. Tas viņam arī neizdosies, jo latviešu tauta un pārliecinātie Latvijas patrioti viņam to neatļaus!

Gunārs Terinks
Rīgā

3 GADI PĒC TERORAKTA

◀ 5. lpp.

Miervaldis Rudēvics,
Ventspilnieks:

Drošības pārvaldē joprojām strādā čekisti. Johansons to nenoliedza arī savā TV intervijā “Viss notiek”. Neies taču viņi atmaskot paši sevi...

Steidzīte Freiberga,
LNF Ventspils
nodaļas vadītāja:

Mēs redzam, ka latviešu tautai naidīgais režīms dara visu, lai Aivaru Gardu un viņa palīdzes nevis aizstāvētu, bet iznīcinātu, lai garantētu jebkura iebrucēja un okupanta drošību mūsu zemē. Valdošie noraida latviešu saucienus pēc palīdzības, kad viņu bērnus piekauj okupanti un to atvases. Rasisms tiek izvērsts pret latviešiem savā zemē – pret to tad arī būtu jāizvērs cīņa. Bet tā vietā mums spiež būt tolerantiem pret kolonistiem, kas ir ne vairāk, ne mazāk kā amorāla pīrgāšanās par pamatnāciju savā Tēvijā. Šī tad arī ir tā valdošā režīma “cīņa pret rasismu, centieni padarīt sabiedrību tolerantāku”. Ja samierināmies ar šo netaisnīgumu un necīnīsimies par savu zemi un tautu, varbūt brīvību neesam pelnījuši, un Dievs var atņemt mūsu tautai nākotni, kā tas jau vēsturē noticis ar daudzām tautām.

Leons Laitāns,
Zemnieks:

Aivars Gardas drosmīgi un pašizliedzīgi cīnās par starptautiski tiesisku latviešu tautas pastāvēšanu un Latvijas neatkarību. Tādēļ šaubos, vai noziedznieki, kuri vēlējas un mēģināja viņu nogalināt, tiks atrasti. Tāpat apšaubu, ka “ieciētības veicināšanas kampaņa” šajā ziņā ko būtiski mainīs, jo, izskatās, ka pret Aivaru Gardu izdarītais noziegums un tā neatklāšana ietilpst Īpašu uzdevumu ministrijas integritātes lietās “Nacionālajā programmā” ar mērķi veicināt “ieciētību pret naboļševikiem, okupantiem un, tā sauktajām, seksuālajām minoritātēm”.

Mārtiņš Kālis,
Lundā universitātes
(Zviedrija) doktorants:

“Tolerance” šobrīd ir izkropļots jēdziens, kas tālu no taisnīguma un cilvēkmī-

lestības. Tā saucamā *tolerance* attiecas tikai uz režīmam simpatisējošām pārdarbībām un uzskatiem. Pret viena viedokļa paudzējiem izturas *toleranti*, bet viņu oponentus *tolerances* vārdā vazā pa tiesām un liek cietumā. “Tolerances veicināšana” ir masu apziņu ietekmējošs līdzeklis, ko izmanto pasaules lielvaras un ieinteresēti miljardieri, lai izveidotu ērti kontrolējamu globālo sabiedrību. Ja pavēro sabiedriskos un politiskos procesus pasaulē, tas ir acīmredzami – zaļā gaismā tiek dota migrācijai, tradicionālo vērtību graušanai, nacionālā vēsture un valoda tiek uzskatīta par mazsvarīgu vai pat kaitīgu, tiek sekmēta tautu sajaukšanās, lai nākamā paaudzē neapzinātos savu piederību konkrētai tautai un vēsturei. Šāda nedomājoša sabiedrība ir ārkārtīgi izdevīga globālajam tirgum, to ir viegli prognozēt, ērti *slaukt* naudiņu. Turklāt ne jau tikai vienkāršā sabiedrība ir tā, ko *tolerances* vārdā izmanto, – pasaules vareno intereses strādā pat valstu valdības un neskaitāmas sabiedriskās organizācijas – citi to apzinās vairāk, citi mazāk. Visai nāvē un vieglāk iespaidojamā grupa ir jaunieši, tie tiešām no sirds tic, ka veic labu darbu, propagandējot tautu sajaukšanos, homoseksualismu, vēsturiskās atmiņas izdzēšanu un citas *eiropieiskās vērtības* – tās viņiem tiek pasniegtas kā kaut kas moderns un progresīvs, un kurš jaunietis gan negrib būt mūsdienīgs! Aivara Gardas uzskati šajā ziņā ir pilnīgi pretēji, neapmierinātību ar to atklāti un nekaunīgi pauž pat augstākās valsts amatpersonas. Tautai tiek mācīts, ka Aivars Gardas esot nelietis, jo pretojas “progresīvajām” idejām, tādēļ pret viņu uzskatiem tolerance nav jāievēro. Iespējams, izmeklēšana tiek pat bremsēta, jo var taču gadīties, ka nevēlīgā uzbrukuma pasūtītāji tie paši *tolerances sargi* vien ir...

Marija Zālite,
Represētā,
pensionāre Ventspilī:

Redzam, kā “piestrādā”, lai varētu apklusināt drosmīgos “DDD” veidotājus. Pat prezidente dodas uz cietumu ne jau pārliecināties, kā tur klājas latvie-

šiem, – nē, bet lai izvērtētu tur okupantu, kuri pilnībā pārstāv cietumnieku kontingentu, “necilvēcīgos” dzīvības apstākļus. Tas, ka latvieši savā zemē mitinās krieviskā cietumā un, ka viņus terorizē un spiež runāt okupantu valodā, viņu neuztrauc – par to viņa nerunā. Vai tad nav redzams, ka pamatnācija savā zemē ir cietēja, ka tieši pret latviešu tautu nav toleranta valsts varas attieksme? Tikai žēl, ka latvieši ir līdz riebumam bailīgi, pazemīgi, ar lokanu mugurkaulu. Tas tā nedrīkstētu būt, ja gribam saglabāt savu tautu!

Ainis Sproģis,
LNF biedrs:

Aivara Gardas lieta ir īpaša. Masu medijiem šī tēma ir tabu. Tikai retajam ir pieticis drosmes aprunāties ar pašu Gardas kungu pēc šī cietsirdīgā uzbrukuma. Tauta runā, ka tieši tālab “Ainas šova” dienas bija skaitītas... Liekas, šīs lietas pāvēdiens varētu aizsākties “Pionieru pils” vai “Augstākās Padomes” namos, jo tieši šo namu darboņiem Gardas kunga aktivitātes tiek pamatoti baidīties. **Tomēr, nonākot pareizajiem cilvēkiem pareizajās vietās, tiks atrasti gan pasūtītāji, gan paši uzbrucēji.**

Vilhelms Klincāns,
LNF biedrs, izgudrotājs:

Par laimi latviešu tautai, noziedznieki savu mērķi nesasniedza, jo izrādījās, ka Aivars Gardas nav viegli pieveicams pat ar uzbrukumu grupā. Tomēr, kā redzējām TV “Panorāmā”, asiņu Aivaram Gardam nācās zaudēt pādaudz. Šo politiskā pasūtījuma slepkavības mēģinājumu “dižie DP meklētāji” trīs gadu laikā tā arī

neatklāja, un izskatās, ka arī negrib atklāt.

LNF priekšsēdētāju *ne novākt*, ne iebiedēt neizdevās. Darbs ideoloģiskajā frontē – tautas vešanā pa saprāta ceļu – nav pārtraukts, laikraksts “DDD” tiek izdots, un patiesības vārdi līdz tautai tiek aiznesti. Tautas nodevējiem un valsts izlaupītājiem savus tumšos darbus noslēpt neizdodas. Par to jāpateicas arī A.Gardas palīdzēm, ar asu prātu apveltītajām drosmīgajām žurnalistēm, kuras intervējamo prot ļoti smalki “izģērbt” un tautai visā “krāšņumā” parādīt jebkuru smalku, slēptu vai rafinētu kungu. Arī dāmu, ja vajag.

Ja strēlnieki, leģionāri un nacionālie partizāni agrāk par Latviju cīnījās ar ieročiem rokās, tad tagadējais laikmets prasa citas cīņas metodes. Tieši šīs – jaunā laika cīņas metodes – izmanto Aivars Gardas ar savu komandu, kaut galamērķis, tāpat kā strēlniekiem un leģionāriem, ir viens un tas pats: **latviešu tautas un valsts nosargāšana.** Tāpēc jau LNF un “DDD” nevarējamai kliķei ir tik bīstams ierocis. Pirms trim gadiem šīs cīņas veids arī prasīja asinis no cīnītāja.

Informācijas nesēji cilvēkus var padarīt gudrākus un var pārvērst par galiem mulķiem, kā tas notika pirms pēdējām lēmējvaras vēlēšanām, kad tika ievēlēti sešdesmit deviņi ezeļausaini nodevēji. Tāpēc jau viss tiek darīts, lai “DDD” nevarētu iegādāties tirdzniecības tīklā. Vienīgā iespēja palikusi to abonēt. Latvijā ir palikuši tikai “DDD” un “Latvijas Avīze”, pārējās “lielās” un citas ir tik augstās domās par sevi un pārdevušās saviem saimniekiem un varai, ka nav vērts tās lasīt. ♦

PAGĀJĪBAS NETĪKAMĀ SMAKA

Kad augstu kalnā ērglis izbrīnīts jautāja gliemežim, kā viņš te ticis, – gliemezis atbildēja, ka ar lišanu.

Viss atgūtās neatkarības laiks, sevišķi pēdējā gada notikumi, liecina par latviešu pašcieņas trūkumu. Tās ir sekas nacionālās pašapziņas neesamībai. Mēs visu laiku lienam un kaut ko lūdzam – bučojam roku kaimiņimpērījās patriarham; tad, pieceļoties kājās un ilgi aplaudējot, sagaidām pat ne augsta ranga ierēdni Pri-

makovu, kurš, starp citu, nebrīdi neaizmirst pieminēt 400 000 cilvēku, kuriem neesot tiesību. “Vēlamies, lai Latvija šo jautājumu risina, vadoties pēc Eiropas Savienības standartiem,” tēvišķi un eiropieiski sludina Primakovs.

Mūsu ar nacionālās pašapziņas trūkumu smagi slimie valsts vadītāji un ar to pašu inficētā Saeima, kā arī latvieši, kas par to aģitēja un nobalsoja, kopējiem pūliņiem Abreni “paņēma un uzmeta”. Vienoti nodeva latviešu tautas (arī pašu balsotā-

ju un robežlīguma slēdžēju) un Latvijas valsts intereses, balstoties uz kosmopolitiskajām “kopējām vērtībām”.

Iepriekš teiktā sakarā pamācošs ir Aivara Ruņģa redzējums:

“Pasaulē ar kaimiņiem (lai kādi tie būtu) ir jāsadzīvo. Bet sadzīvot nav izdabāt otra labiem un ļauniem untumiem. Nav ne maz otra priekšā jāklānās. (Japāņiem tas pieder tikai pie pieklājīgas uzvedības.) Nav lišķīgi otram jāzēmojas, nav padēvīgi jālien klāt

uz vēdera. (Neviens divkājis vairs tā nedara.) Nav arī jābuco roka, svārkus stērbēles un citas vietas.

Nav jāizliekas, ka no pagātnes nenāk līdzī pārdarījumu un varmācību netīkamā smaka. Nav jāuzpūš naidis kā aplāpēts ugunsgrēks. Bet to tautu, kas aizmirst pagājību, par aizmārsību dzīve smagi soda, liekot atkārtot agrākās kļūdas un pārestības.”

Andrejs Lucāns
Burtniekos

PAT PĀTAGA IR PAR MAIGU!

ATKLĀTA VĒSTULE

LR Saeimas deputātam Visvaldim Lācim

Galvenais iemesls, kādēļ Tevi atļaujos traucēt, ir – nodot Tev “pavēli” izpildīšanai. Proti, Tu nekādā gadījumā nedrīksti pieļaut nodevīgo, patiesībai un taisnībai neatbilstošo jaunā robežlīguma parakstīšanu! Tam absolūti nebūs nekādas pozitīvas nozīmes, un tas nekalpos tautas atbilstošajām interesēm. Tā Krievijas-Latvijas attiecības netiks uzlabotas, bet gan iebīdītas neatvairāmā dilemmā, kur neatspīdēs vairs gaissma, kā no tās izklūt.

Krievijas mērķis attiecībā uz Latviju katram kristālskaids: domu par 18.novembra Latviju – “*pedabiķie*” (nenosisto) fašistu valsti” (krievu versija) – izravēt no cilvēku prātiem uz visiem laikiem! Tādēļ arī robežlīgumu ar papildus punktu, kurā būtu minētas 1920.gada 11.augusta robežas, Krievija nevēlas parakstīt, jo tas aizvien nākotnē, it sevišķi Latvijas patriotiem un nacionāli domājošiem, atgādinātu neaizmirst nolaupīto Abreni un par 18.novembra Latvijas augšamcelšanos.

Abu prezidentu karsti lolotā ideja par “politisko nāciju”, nojaucot Brīvvalsts dzīves pamatus, sākusi jau iezīmēt savus vaibstus un saturu. Tā būs tikai kā posts un nelaime, nenesot ne mieru, ne kādu citu labumu. Tā būs krieviski runājoša Latvija, kādu jau tagad katram apmeklētājam atgādina. Tas būs perfekts latviešu tautas genocīds! Te nu skaidri redzama tautas vēlēto kalpu “gudrība”, ko Dievs padarījis par ģekību. Kur palikuši vareno solījumi un zvērestī visus savus

spēkus, darbu un kalpošanu ziedot savas tautas labklājībai, labumam un svētībai, savas tautas drošībai un nemirstībai – mūžīgai Latvijai!? Pat pret latviešu valodu, kas ir valsts valoda un ir nedebatējams fakts, vēl tie tautas kalpi sāk tās visur lietošanai spuroties pretim, liecinot gatavību kalpot kādai citai republikai.

Robežlīguma parakstītā-

tam nav tiesības mainīt zemes robežas! Vai tas tautas kalpu “gudrajām galvām” nav zināms? **Tautas balss ir Dieva balss – un tā nedrīkst būt neuzklausīta un vērā neņemta! Tautas nepieciešamībām ir jāziedojas – tās jāredz un jākārt, aizmirstot par savas personiskās labklājības pārpilnību.**

Ir tikai viens Latvijas-

“Latvijas zemes piederība un tās sargātājas augstākā autoritāte ir latviešu tauta un Dievs – un nevienam citam nav tiesības mainīt zemes robežas!”

jiem būtu tik daudz jāzina, ko tie paraksta. Tā ir lielākā nodevība pret latviešu tautu un valsti! – Nodevība pret latviešu karavīriem – brīvības cīnītājiem (Pirmā Pasaules karā), leģionāriem (Otrā Pasaules karā), kuri desmitiem tūkstoši, sargājot tautu un zemi, ziedojuši dzīvību! Katra Latvijas zemes pēda ir slacīta šo cīnītāju asinīm.

Latvija – Laimas zeme – ir Dieva dāvināta senajām latviešu ciltīm par dzīves vietu, kas tāpat cauri laikmetiem ir sargāta gan cīņās, gan ar darbu, upuriem un ziedošanos.

Latvija – Dievzemīte, Māras zeme – ir svēta zeme un nav dalāma, nedz iztirgojama! To darot, tā būtu svētuma zaimošana, nicināšana, necienā turēšana, līdz kura darītājiem vairs nesniedzas Dieva žēlastība!

Latvijas zemes piederība un tās sargātājas augstākā autoritāte ir latviešu tauta un Dievs – un nevienam ci-

Krievijas robežlīgums, kas uz mūžīgiem laikiem noslēgts 1920.gada 11.augustā! Tas vienīgi jāatjauno, un okupantiem jānododas atpakaļ uz savām tēva mājām, savu varen plašo dzimteni. Šis robežlīgums ir apstiprināts arī ar to cilvēku asinīm pie Zilupes, kuri, robežu sargājot, tika brutāli iebrucēji nošauti 1940.gada 17.jūnijā. Vai mēs šos Latvijas zemes sargus drīkstam aizmirst? Slavā, godā un pateicībā neturēt! Tie tāpat ir daļa no mūsu tautas, kā arī deportētie un iznīcinātie Sibīrijas vergu nometnēs!

Parakstot kādu citu (ne 1920.gada) robežlīgumu, burtiski nozīmētu Latvijas zemes (Abrenes apriņķa) nelikumīgo un neattaisnojamo *izandelēšanu* tās okupantam, kas vērtējams kā krimināls darījums. *Šešsmāņiem* jānes pilna atbildība Dieva Patiesības un Taisnības tribunāla priekšā! **Krievijai nav neviena juridiska dokumenta, kas norā-**

ditu uz Abrenes apriņķa likumīgu okupāciju. Paturēt nolaupīto un neatdot atpakaļ tam, kam tas pieder, ir brutālas noziedzīgas varas darbība. **Kaut kādreiz šis mūsu tautai tik bieži atnestais posts un nelaime reiz beigtos!** Atnāktu miers, prieks, labklājība un daudzām svētībām pavadīta dzīve, kā tas bija tautas iemīlotā vadoņa Kārļa Ulmaņa dienās.

Cienījamais deputāt, neņem ļaunā, ka iznāca garāka parunāšana! Atgādinu, ka norādīto uzdevumu pildot, ņem vērā Dieva aicinājumu. Proti, stāvot pretim netaisnai, noziedzīgai sāta na varai, ir jācīnās ar visiem iespējamiem Viņa (Dieva) ieročiem! Ar iespaidīgākiem un asākiem! Pātaga, kādu Kristus lietoja templi pret naudas mīļiem nebūtu pārāk iespaidīga pret šo dienu Lucifera kalpiem. Tev jāizvēlas “dziedinošāks” ierocis.

Kā katru cilvēku, tā arī Tevi, cīnoties par taisnu lietu, Dievs sargās, dos spēku un gudrību, ļauno, nelabo, apšēstos uzvarēt.

“Mācīsimies visi būt par sargiem savai tēvu zemei” (Dr. Kārlis Ulmanis)

“Lai tas Kungs mani no tā pasargā, ka es tev – laupītāj – atdotu sava tēva mantojumu” (Pirmā Ķēniņa, 21.3.)

Lai Tev Dieva Svētība un veiksmē Tavā atbildīgajā darbā!

Kārlis Zuika

mācītājs,

bijušais 15.divīzijas

karavīrs

Vācijā

daudzajām izpausmēm redzama arī kā cukura rūpnīcu slēgšana, skar ikkatru – kā ražotāju, pārstrādātāju, tā arī patērētāju.

Tāpēc – kad gan citreiz, ja ne tagad! Vienotā frontē pret pederastiem, kas *iekortelējušies* valdībā! Atcerēsimies vienuļā Jāņa Adamsona drosmi no Saeimas tribīnes nosaukt ar pedefiliju saistīto vārdus, kamēr valsts komisija klusēja aiz bailēm vai piekrišanas. Vienotā frontē pret pederastiem un prelikiemīgajiem valsts darboņiem! Taisnība ir mūsu pusē. Vienoti mēs uzvarēsim!

Saeimas vēlēšanās uzvarēja **nauda**, ne idejas. Lie-

la nauda tika izdota, lai šie ciniskie valdoņas sēdētu savos krēslos.

Lilija Treice, *Rīgā*

Nezinu, kur citur prasīt padomu. **Ko lai iesāk Latvijas zemnieki?** Vajadzētu ražot degvielu. Bet rapšu eļļu dīzeļmotoros varot lietot tikai dažus procentus. Varbūt varētu ražot spirtu, no kura radīt degvielu automašīnām? Tad cukurfabrikas varētu darboties, zemnieki audzētu bietes, labību un kartupeļus. No rudziņiem taču senāk prata uztaisīt brangu spirtu!

Mārtiņš, *Inciemā*

Zvanot pa tālruni: **9006082**, (reizēm grūtības ar savienojumu var rasties mobilā operatora Tele2 pakalpojumu lietotājiem) jūs ziedojat **1 latu** laikrakstam “DDD”. Veicināt plašāku “DDD” izplatību un sniegt atbalstu tā veidošanai iespējams arī, pārskaitot ziedojumu uz Latvijas Nacionālās frontes kontu **Latvijas Hipotēku un zemes bankā** (SWIFTkods: LHZBLV22); **konts: LV38LHZB1000054029001; Reģ.Nr. LV40008033014.** **Paldies visiem, kuri saprot un atsaucas mūsu aicinājumiem!**

TAUTAS TRIBUNĀLA PAZIŅOJUMS

Saeimas priekšsēdētājam Indulim Emsim

LRTT vēršas pie Jums ar lūgumu darīt visu, lai Latvijas Valsts prezidente Vaira Vīķe-Freiberga tiktu atstādināta no sava amata. Viņas izdarības un dažāda veida izteicieni norāda uz to, ka viņas psihe neatbilst normai vai arī ir pakļauta kāda ārēja spēka ietekmei. Viņas darbība ir Latvijas valstij un latviešu tautai naidīga! Visi viņas solījumi ir bijuši vieni vienīgi meli. Minēsim šeit tikai nedaudzus piemērus, kuri vienkāršu cilvēku padarītu nepieņemamu sabiedrībai, nemaz nerunājot, ka tāds varētu būt valsts prezidents.

1. 1997.gadā V.Vīķe-Freiberga paziņoja Daugavas Vagniem, ka neveikt dekolonizāciju un deokupāciju būtu noziegums. Tā kā, būdama prezidente, šī dama neko nav darījusi, lai atjaunotu taisnīgumu, viņa pati sevi ir nosaukusi par noziedznieci.

2. Kas attiecas uz “atbrīvotāju pieminekli” Uzvaras laukumā V.Vīķe-Freiberga arī kādreiz izteicās, ka tas ir absurds, ka okupācijas piemineklis atrodas okupētajā valstī. Un ko V.Vīķe-Freiberga saka šodien?!

3. Pēc Vairas Vīķes-Freibergas pavēles 2006.gada 16.martā tika uzcelts žogs ap Brīvības pieminekli. Kaut ko tādu neatļāvās pat Pugo un Rubiks.

4. Atklāti nosaukt leģionārus par fašistiem, tajā pašā laikā skaidri apzinoties, ka viņa un viņas vecāki ar šo pašu “fašistu” kuģi pameta savu Dzimteni.

5. V.Vīķe-Freiberga lauza savu solījumu Lietuvai un Igaunijai lemt kopīgi par krievu fašistu uzvaras dienas svinībām Kremli.

[...]

7. V.Vīķe-Freiberga ieteica un arī pasniedza Triszvaigžņu ordeni starptautiski atzītam likumu pārkāpējam Sorosam.

8. V.Vīķe-Freiberga uzspieda antikonstitucionālo integrāciju. Neviens viņu nav pilnvarojis uz šo noziedzīgo darbību. Satversmē nekas tamlīdzīgs nav paredzēts.

9. V.Vīķes-Freibergas vadībā tika degradēts Valsts valodas likums. Tā rezultātā šodienas Latvijā nevar iztikt bez okupantu valodas.

10. V.Vīķes-Freibergas apzinātā okupācijas laika noziedznieku slēpšana. Cekas “maisu” neatvēršana.

11. ASV prezidenta Buša sagaidīšanas laikā Latvija un Latvijas prezidentūra no V.Vīķes-Freibergas puses tika pazemota vispretīgākajā veidā. Tā vietā, lai stāvētu “sarkanā tepīka” otrā galā, V.Vīķe-Freiberga kā ielasmeita ieskreja lidaparātā un iekabinājās Bušam piedurknē.

Normālās, demokrātiskās valstīs, tādās kā Zviedrija, tikai par vienu no šeit pieminētajiem punktiem valsts amatpersonai ar kaunu būtu savs “postenis” jāatstāj. Tā tas notika ar mūsu klaida tautieti Lailu Freivaldi, kura bija Zviedrijas ārlietu ministre. Tas pierāda tikai to, ka Latvijā nav nekādas demokrātijas. Viss turas uz meliem un klaju noziedzīgu brutalitāti.

Latvijas Republikas Tautas Tribunāls
L.Grantiņš
R.Bitenieks
A.Prūsis

Publicēts saīsināti

NO LASĪTĀJU VĒSTULĒM

A.Šlesera priekšlikums piešķirt tiesības nepilsoņiem piedalīties pašvaldību vēlēšanās ir ceļš, kā pavairot draudus Latvijas neatkarībai. Vispārzināms, ka šie draudi izpaudās un turpinās kopš 1940.gada, kad Latvija tika okupēta un pēc kara – kolonizēta. Šādos apstākļos, lai piešķirtu nepilsoņiem tiesības piedalīties pašvaldību vēlēšanās, atsaucoties uz demokrātijas principiem, tam nav tiesiskā un morālā pamatojuma, tādēļ priekšlikums ir noraidīts. Nepilsoņi kopumā pat necenšas apgūt valsts valodu, Latvijas vēsturi, izturēties lojāli pret valsti un pamattautu, kaut tas ir viņu tiesiskais un morālais pienākums.

Jānis Aizkalns
Limbažos

SAEIMAS
“DEKLARĀCIJAS
DZEJA”

Uzlabosim
Izveidosim
Paaugstināsim
Īstenosim
Nodrošināsim
Optimizēsim

Sakārtosim
Iekārtosim
Radīsim
Veicināsim
Pārvarēsim
Investēsim
Saskaņosim
Atbalstīsim
Pilnveidosim
Attīstīsim
Modernizēsim
Minimizēsim
Izstrādāsim
Panāksim
Aktivizēsim
Kontrolēsim
Vienosimies
Domāsim

L.Martinsons
Salacgrīvā

Š.g. 6.februāra laikrakstā “Rītiena” publicēts uzsaukums “Tauta, mosties jaunai atmodai!” – pulcēties demonstrācijā pret likuma pieņemšanu par homoseksuālistu propagandu, reklāmām un jebkādu izrādīšanos sabiedrībā.

Vēl ir arī aktuāla Latvijas teritorijas – Abrenes dāvināšana Krievijai. Valsts prezidente, Ministru prezidents un ārlietu ministrs uzskatāmi par valsts nodevējiem. Mūsu tautas un valsts ekonomiskā grausana, kas starp

LASĪTĀJAS VĒSTULE

ZAĻĀ GAISMA LĪVU CEĻĀ

Starptautiskā līmenī nav darīts nekas, lai saglabātu Latvijas teritoriālo vienotību un izmaksātu kompensācijas Latvijas pavalstniekiem par Abrenē palikušajiem īpašumiem, toties ik dienas no visaugstākajām tribīnēm tiek uzsvērts Abrenes krieviskums, kas, izrādās, ir daudz bīstamāks par Latvijai naidīgi noskaņotu Saeimas deputātu aktivitātēm un balsojumiem, krievu skolu aizstāvju pasākumiem.

Saskaņā ar Satversmi valsts robežu grozījumi izdarāmi vienīgi tautas nobalsošanas ceļā, un vēl šobrīd nav atcelti nedz 1920. gada robežlīgums nedz miera līgums ar Krieviju, pēc kuriem Abrenes novads ir Latvijas sastāvdaļa. Savukārt 1944. gada 7.septembrī Latvijas PSR Augstākās Padomes Prezidija pieņemtais un Latvijas Augstākās Padomes deputātu 1944. gada 5.-6. oktobrī apstiprinātais lē-

mums ir pretlikumīgs ne vien no starptautisko tiesību, bet arī no PSRS Konstitūcijas viedokļa – no 100 deputātiem debatēs piedalījās tikai 52, un lēmuma skartajos apvidos netika rīkots plebiscīts.

Atteikšanās no Abrenes nozīmē atsacīšanos no Latvijas valsts tiesiskās pēctecības ar visām no tā izrietošajām sekām: pavalstniecības nulles variantu, krievu valodu kā otro valsts valodu, iespējamu pievienošanu NVS.

Vēsturē zināmi daudzi piemēri, kad, atsakoties no savām likumīgajām tiesībām, tauta sper soli pašiznīcināšanās virzienā. Lībieši – viena no Latvijas pamattautām šodien ir gandrīz pilnīgi asimilējusies, lībiski runā vēl tikai nepilni 40 cilvēki. Spilgti mirgo zaļā gaissma ceļā, pa kuru aizgāja līvi, vai arī latviešiem jāiet pa to?

Lībiešu Māra

LASĪTĀJU VĒSTULES

LATVIETI, MOSTIES!
VĒSTULE LATVIEŠIEM

Tu jau esi palicis galīgi vienaldzīgs, ka Tavā dzimtajā pilsētā valdošā valoda ir krievu, – tirgū, lielveikalos, satiksmes līdzekļos un citur. Tev jau sāk likties, ka tā ir neizbēgama norma. Savai tautai nozīmīgos brīžos, piemēram, 16.martā, neesi tiesīgs nolikt ziedus pie Brīvības pieminekļa, lai atcerētos savus bojā gājušos tuviniekus, jo Tevi tur apsaukās par fašistu. Ir divas stingri noteiktas lietas, ko Tu nedrīksti – okupāciju nosaukt par okupāciju un židu nosaukt par židu. Tas, lūk, ir noziegums.

Citeju: ja izmeklējumā savāktie pierādījumi norāda uz šīs personas vainu izmeklējamā noziedzīgā nodarījumā un prokurors, kā procesa virzītājs ir pārliecināts, ka pierādījumi to apstiprina???

Ja būtu viduslaiki, tad vainīgos liktu uz sārta. Padomju gados, protams, būtu Gulags un Sibīrija. To visu mēs jau esam izgājuši. Mūsu varturi cenšas neatpalikt. 21.gadsimtā Latvijā savas tautas patriotus tiesā tieši par to pašu, par ko tiesāja Padomju okupācijas laikā. Ja sāk domāt ar smadzenēm, tad viss tas atgādina murgu. Tevi savā dzimtenē iekļidēni var nosaukt par gansu, fašistu vai aborigēnu – tas, lūk, nav noziegums. Tikai, Dievs nedod, ja tev pasprūk okupantu nosaukt par okupantu – uzreiz Krimināllikumā 78.panta 1.daļa un tā tiek pēc NOZIEDZĪGA NODARĪJUMA pazīmēm saskaņā ar Kriminālkodeksu 113.pantu un krimināllietā jāierosina obligāti, ja ir šā kodeksa 107.pantā minētie iemesli un pamats. Nu, vai kaut ko sapratāt? Pēdējais, ko rakstu, ir citāti no Prokuratūras atbildes kādreiz iesniegtam rakstam. Tev jau sāk likties normāli, ka par katru cenu, respektīvi, par baltu velti Krievijai jāatdod Abreni, atsakoties no 1920.gadā noslēgtā līguma. Un, lai Dievs nedod, vēl pievienot kādas atsauces robežligumam! Tavas vienīgās cerības saņemot sprāguša ēzeļa ausis, kuras mums tagad laikam ļoti nepieciešamas, tādēļ tāda steiga. Mēs esam ļoti zemu noliekuši muguru varenā Austrumu kaimiņa priekšā, lai viņam būtu ērtāk uzkāpt mums uz galvas. Esam jau tā pieradināti pie visām nejēdzībām, ka mums VIENALGA. Mūsu valdības darba stils arī tiek pārņemts no Krievijas un Baltkrievijas – visu izlemīt vienpersoniski.

Ja cilvēks sasirdzis ar vienaldzības vīrusu, tad jau vairs pēdējā stunda jeb gals nav tālu. Vienīgais, kas mums vēl atļauts un pat ieteicams, 9.maijā nest ziedus pieminēklīm, kas simbolizē nesodītu vardarbību pret latviešu tautu. Tur pat publiski brīvi var lietot alkoholu, demonstrēt Staļina bildes un slavēt mūsu okupāciju. Policija apsargās, lai nevienš šo darbību netraucētu un necels nekādus žogus.

Teikšu vēlreiz – LATVIETI, MOSTIES, jo Tava tēvzemes mīlestība tiek identificēta kā KRIMINĀLNOZIEGUMS.

Mūsu valstsvīru kredo ir rīkoties nevis tā, lai savai tautai tas būtu izdevīgi, bet gan, lai tikai nesadusmotu mūsu lielo Austrumu kaimiņu.

KURP EJ, LATVIJA?

Lida Zemzare
Rīgā

JAUNUMS!

VISVALDIS LĀCIS

DZĪVES
PĀRDOMAS

Apgāds “Vieda”
atkārtoti izdevis
Visvalža Lāča
grāmatu
“DZĪVES
PĀRDOMAS”

Filozofisku eseju krājumā “Dzīves pārdomas” par ideāliem un ideālismu Visvaldis Lācis raksta: “Bet atteikšanās no sava ideāla aicinājuma, rīkošanās pret savu sirdsapziņu, kurā ideāls jau iegūlies, ir atteikšanās pašam no sevis.”

Šo un nesen izdoto Visvalža Lāča grāmatu “*Latviešu zemes un tautas vēsture*” iespējams iegādāties visās Latvijas grāmatnīcās.

Atgādinām, ka arī visās Latvijas Pasta nodaļās varat pasūtīt un saņemt pa pastu vairākas apgādā “Vieda” izdotās grāmatas.

IEPAZĪŠANĀS SLUDINĀJUMS

“DDD” lasītājiem labi pazīstamais latviešu tiesību aizstāvis **Gatis Bite** (36 gadi, augums 170 cm) nopietnu attiecību veidošanas nolūkos ļoti vēlas atrast sev draudzeni, kurai ir nacionālpatriotiskas jūtas pret savu Dzimteni Latviju!

Vēstules rakstīt:

Gatim Kovaļkovam (Bitem)
Matisa cietums, Mazā Matisa iela 3a
Rīga, LV-1009

KAS AR MUMS NOTIEK?

Vai var vairs uzskatīt par tautu to patērētāju pūli, kas, dzenoties pēc naudas un baudas, izūtrupē to pamatni, no kā paši cēlušies? Latviešvalodīgie **latvijieši** – privātpašnieki pārdod ārvalstniekiem *savu* zemi, pagastveči vai vecenes – purvu vai kādu citu izrakteni, augstākie – prezidente, premjers un ārlietu ministrs ārvalstij, droši vien ne par skaistām acīm, uzdāvina veselu Latvijas rajonu un perspektīvas naftas ieguves vietas! Ists **latvietis**, kur nu vēl latviešu zemnieks, savu zemi ārvalstniekiem nepārdotu.

Jau 2004.gada nogalē premjers Indulis Emsis atzīst, ka valsts ir praktiski zaudējusi kontroli, cik Latvijas mežu un zemes ir ilgtermiņā iznomāts vai pārdots ārzemniekiem. 2005.gada martā Zemnieku Saeima tik vien kā spēj nokonstatēt, ka konkurētspējīgas var būt tikai lielsaimniecības, ka zeme tiek bīstamos apmēros izpārdota ārvalstniekiem. Pēcāk premjers Aigars Kalvītis žēlojas, ka nevar pat noskaidrot, vai LR un latviešiem te vairs kas pieder: “Mums nav pilnīgi nekādas informācijas, kas notiek mūsu ekonomikā ārvalstu investīciju piesaistes lietā. (...) Mēģināsim veidot ekonomiskās analīzes dienestu, lai novērtētu draudus, kas Latvijai var rasties, ja mūsu ekonomika pilnīgi legālām metodēm kļūš ļoti ietekmējama no kaut kādām ārvalstīm.”

Vai pasaulē pastāv un var pastāvēt latviešvalodīgu latvijiešu – bandinieku tauta, kura nerūpējas par savu nākotni, kurai nav svēta tās etniskā teritorija, kas to pa labi, pa kreisi izpārdod svešzemniekiem? Ne ar kādu valsts valodu tādu un tās valsti nesaglabāsi. Pat Ziemeļamerikas indiāņiem līdzīgus rezervātus tāda tauta šodien nav pelnījusi.

Alfrēds Ābele

“DDD” IR KĀ BĀKA, KAS RĀDA
CEĻU UZ LATVIJAS BRĪVĪBU UN
NEATKARĪBU

Laikā, kad atbilstoši savulaik čekista Višinska izstrādātajam Latvijas okupācijas plānam, tiek veikta mūsdienā Latvijas okupācija, vēlos izteikt atzinību “DDD” kolektīvam par drosmi un izturību laikraksta veidošanā! Laikraksts kā maza brīvības salīņa vieno ap sevi tos latviešus, kuri palikuši uzticīgi Latvijai, tās pamatvērtībām un ideāliem. Laikā, kad Latvijā valda un plaši darbojas nelieši, zagļi un blēži, kuriem vienaldzīgas un svešas ir Latvijas un tās tautas intereses, neiespējami atrast kādu citu periodisku preses izdevumu, kurš iestātos par Latviju vai tās patriotiem.

Tagad jau pamatā tiem, kuri pie teikšanas, ir nauda un vara. Viņi pašlabuma meklējumos gatavi pat savu miesīgo māti un tēvu pārdot – štrunts par Latviju, ka tikai nauda un vara.

Pavērojiet, kāda rosība un ciņa ir ap “gaismas pilīm” un “koncertzālēm”, bet vai kāds iestājas, precizāk, uztraucas par Brāļu kapiem, kritušo, nomocīto, verdzībā aizdzīto Latvijas patriotu piemiņas vietām? Velti gaidīt! Jo, lūk, Eiropa mūs nesaprātīs... Un, kā lai saprastu, ja pat Latvijas-Krievijas robežliguma parakstīšana notiek tādā steigā, lai ātrāk nonāktu Krievijas apskāvienos.

Žēl, bet fakts! Patiesos Latvijas patriotus Staļins ar saviem čekistu bariem pacentās iznīcināt; dzīvi palikušie, redzot to bezjēdzību, kāda valda visapkārt, zaudējuši ticību, ka var kaut kas mainīties.

Tikai pateicoties “DDD” vēl spīd kāds cerību stariņš – kā tajā dziesmā:

“Es ceru, ka kādreiz mana Latvija brīva reiz būs... un nesāpēs sirds...”

Esiet stipri un par spīti tam, ka varturi dara visu iespējamo un neiespējamo, lai jūs aplklusinātu, lai nomāktu jebkuras brīvības alkas, dariet savu darbu ar tādu pašu pašreizējību kā līdz šim! Viņiem tik ļoti nepatīk patiesība, – bet lai zina, ka visus nevar apmullķot!

Ar cieņu,

Māris Pūpols
Rožupē

ABONĒJIET
LAIKRAKSTU “DDD”

visās Latvijas Pasta nodaļās,
internetā (www.pasts.lv) un
pa bezmaksas tālruni (8008001)

1 mēnesim – **0,60 Ls**

3 mēnešiem – **1,65 Ls**

6 mēnešiem – **2,60 Ls**

Indekss: 1164

PĀRDOMAS PAR LATVIEŠU
STRĒLNIEKIEM

Labi vai slikti, ka Latvijā vēl plašā godā tiek celtas latviešu strēlnieku Ziemassvētku kaujas, ja latviešu strēlnieki cīnījās Krievijas armijā un Latvija vēl pilna ar krieviem? Labi tas, kā Andris Kļaviņš raksta “Brīvajā Latvijā” Nr.04: “Latviešu tautai pirmo reizi ausa cerība par brīvu Latviju. Šīs kaujas deva militāru pieredzi daudziem latviešu virsniekiem, kas vēlāk tiem noderēja Brīvības cīņu laikā.” Bet slikti tas, ka šiem virsniekiem iznāca cīnīties pret tiem pašiem sarkanajiem strēlniekiem, kas cīnījās sarkano pusē un bija iebrokuši Latvijā. Arī Otrā pasaules karā, kad Krievija atkal okupēja Latviju, arī tur bija vecie strēlnieki, kā, piemēram, seržants Ābele, kas bija cīnījies Tīrelpurvā, Nāves salā un Perekopā.

Pēterburgas revolūcijas kara komitejā, kas sagatavoja apvērsumu, darbojās P.Stučka, M.Lācis, J.Pētersons, Somijā krievu armijas vienībās bolševiku agitāciju īstenoja I.Smilga, pašā Pēterburgā matrozis – latvietis E.Bergs vadīja jūrnieku vienības uzbrukumu Ziemas pilij, kurā atradās Krievijas pagaidu valdība, Maskavā bolševiku sacelšanos vadīja praporščiks (leitnants) O.Bērziņš un štāba priekšgalā bija latviešu bolševiks J.Piece.

Latviešu strēlnieku pulki, vēlāk Sarkanās armijas sastāvā, apvienojās īpašā karaspēka vienībā ar nosaukumu “Latdivīzija”, piedaloties visās izšķirošās Krievijas pilsoņu kara kaujās, īpaši Ukrainā, un ieņēma arī nocietinājumu joslu Perekopā, kas aizšķērsoja bolševikiem ceļu uz Krimu.

Sarkanās armijas uzvaras pilsoņu karā nebija nemaz iedomājamas bez latviešu strēlniekiem, ko stipri izceļ arī angļu grāmatas. Svarīgāko objektu un personu apsardzība bija uzticēta latviešu strēlnieku vienībām.

3.pulks sagrāva pretbolševiskās sacelšanās Kalugā, 5.pulks – Bologjē, 6.pulks – Pēterburgā (Petrograda), 7.pulks – Staraja Rusā un Petrogradā, 8.pulks – Vologā un Jaroslavā, utt. Jukums Vācietis bija Padomju Krievijas bruņoto spēku virspavēlnieks. No visbriesmīgākajiem latviešu čekistiem bija čekas dibinātāja Dzeržinska tuvākais palīgs Jēkabs Peterss un sarkanā terora “teorētiķis” M.Lācis-Sudrabs.

Sarkano strēlnieku nopelni ir lieli, un paceļas pat jautājums, vai bez viņiem komunistu režīms varētu izveidoties?

Bet citus latviešu karavīrus – leģionārus – labāk nepieminēt? Tie cīnījās pret sarkano mēri un pret Latvijas otrreizējo sarkano okupāciju. Arī valsts prezidente VVF, pirms došanās uz Maskavas Uzvaras svētkiem, leģionārus bija apzīmējusi, ka tos nacisti esot iesaukuši lielgabalu gaļai, bet, ja jau “lielgabalu gaļa” nebūtu palēninājusi okupācijas gaitu Vidzemē un neturējusi Kurzemi, tad varbūt viņa un daudzi citi nemaz nevarētu izkļūt no Latvijas, nevarētu kļūt par prezidenti un braukāt pa pasauli par Latvijas naudā.

J.Rolavs, Anglijā

LAI AIZBRAUC LATVIEŠU NĪDĒJI!

Latvijas Republikas Saeimai

Par Krievijas prezidenta Putina aicinājumu saviem tautiešiem atgriezties Krievijā es saku: **malacis**, jo viņš zina, ka viņa tautieši, būdami ārpusē, ir guvuši pieredzi. No Putina jāmācās mūsu valdībai un Saeimai. Bet mani izbrīna, ka valdība un Saeima par to klusē un negrib atbalstīt Putinu.

Prezidente esot tikusies ar Putinu vairākas reizes. Kāpēc prese, radio un televīzija par to klusē? Laikam sarkanās vai melnās ložas *rozenkranči* liek klusēt.

Iesakū Integrācijas ministrijas vietā radīt Repatriācijas ministriju, jo daudzi tūkstoši bijušo PSRS republiku pilsoņi grib atgriezties savās neatkarīgās valstīs. **Integrācija ir izgāzusies, jo vilku ar aitu nevar integrēt.** Tikai kā Krilovs fabulā izteicās: “Kad es tevi apēdīšu, tad mēs būsīm no vienas miesas un dvēseles...”

Mihails Krilovs 1948.gadā arī teica: “Priekš kam mācīties latviešu valodu, ja drīz Latvijā būs tikai trīs procenti latviešu?”

1950.gadā Kuzņecovs savukārt esot teicis: “Mēs uz Latviju neatbraucām mācīties latviešu valodu, bet gan iznīcināt latviešus”. Pat padomju kolonistu bērni uz elektrības transformatora būdas krievu burtiem kādreiz uzrakstīja: “Ubiķ latiša – posodiķ ģerevo! Tak dovaiķe ozeļeņim vsju Latviju!”

Tas ir ļoti bīstami! Ir jāatbalsta Putina aicinājums. Lai aizbrauc tie, kuri nīst latviešus un nicina latviešu kultūru, grib uzspiest rusifikāciju.

Vinceslavs Smolāks

Publikāciju izmantošanas gadījumā
atsauce uz laikrakstu DDD obligāta.

Laikraksts **DDD** Reģ.Nr. 000702221; apl.Nr. M 1196

Iznāk 2 reizes mēnesī Rīga, 2007

Izdevējs: **LATVIJAS NACIONĀLĀ FRONTE**

(Reģ.Nr. LV 40008033014)

Norēķinu kods: Latvijas Hipotēku un Zemes banka;

Kods: LHZBLV22 Kods: LV38LHZB1000054029001

Galvenā redaktore: **Līga MUZIKANTE**

Radaktors vietniece: **Liene APINE**

Pasta adrese: **DDD, Lubānas iela 6 – 4, Rīga LV-1019**

tālr./fakss: **7140680**

Interneta adrese: **WWW.DDDLNF.COM**

E-pasts: **DDD.LNF@GMAIL.COM**

Iespiests: SIA “Latgales druka”, Ofsetiespiedums, metiens 3 000, apjoms 2 x A 2